

quod legitimatis, quæ fit rescripto Principis, non potest præjudicare filiis legitimis existentibus, *auth. quib. mod. natur. efficiunt. sui, §. Si quis autem filiis legitimis, auth. præterea, cod. unde vir, & uxor, Spin. in specul. testam. glos. l. n. 10.*

23 Nisi in concessione legitimationis expresse à Principe hoc declaratum fuerit, *Molin. de just. & jur. tract. 2 disp. 173. verb. utrum autem legitimus à Principe, pag. 990.*

24 Et tunc non consequitur in bonis patris magis, quam quilibet ex filiis legitimis, *L. communium, §. fin. in fin. cod. de naturalib. liber. auth. quib. mod. natural. efficit. sui, §. & quoniam varie, Molin. de primog. lib. 3. cap. 2. n. 50.*

25 Sed hodie cum in omnibus legitimationibus fere apponi soleat illa clausula, sine præjudicio venientium ab intestato, magis nominandus est dispensatus, quam legitimatus, *Gam. decis. 134. cum illa legitimitio tantummodo ad unum certum finem tendat, Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. n. 37. Curc. Senior. cons. 37. n. 6. Paul. in L. 1. cod. de jur. aur. annulor. num. 5 Michator. de fratrib. part. 3. cap. 26. num. 23. Galvan. cons. 40. Pereg. de fideicom. art. 23. n. 32. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. quest. 8. num. 22. & quest. 9. num. 32. ego ipse in comment. ad Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1. num. 65. & 66.*

26 Et sic illæ dispensationes tantummodo profunt dispensatis, ut possint patri succedere ab intestato, quando defunt venientes ab intestato ascendentes, vel descendentes legitimi, cum tales dispensationes concedi soleant sine præjudicio venientium ab intestato, & illa clausula non com-

prehendit transversales. Et sic etiam potest ille Spurius succedere ex testamento, si pater ei voluerit aliquid relinquere, verum si eum præterierit, ejus testamentum contrabulare non potest. *Ribeiro Neto in comment. jur. civil. lib. 2. tit. 4. n. 22. cum Cabed. decis. 96. num. 3. & 4. Phæb. part. 1. dec. 97. num. 8. & 32. Portug. de donationib. regis, tom. . cap. 16. num. 14. Carval. in cap. Raynuntius de testament. part. 1. num. 531. & 533. Valasc. de partit. cap. 12. num. 14. neque ab intestato petere legitimam, nec ex testamento Supplementum, nec impugnare voluntatem patris, Gratian. disc. cap. 496. num. 37. & cap. 635. num. 4. Michator. de fratrib. part. 3. c. 26. num. 23. neque facit deficere conditionem, si sine filiis legitimis decesserit, Cyriac. contro. 336. num. 16. Paschal. de patria potest. part. 2. cap. 4. Urceol. consult. 93. & 42. num. 211. vol. 2. Galvan. cons. 4. num. 37. & cons. 18. num. 24.*

Verum dubium est; an legitimus excludat substitutum? Sunt variae distinctiones, & sententiæ circa hanc materiam, & quæstionem difficillimam: circa hoc videre poteris, quod notant communiter DD. in *L. ex facto §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. Paris. cons. 1. num. 64. lib. 2. de qua quæstione Bald. in L. cum acustissimi, num. 7. cod. de fideicom. Alex. cons. 2. num. 4. lib. 1. & cons. 67. lib. 1. Anchar. cons. 427. Decius cons. 85. Honded. cons. 64. num. 21. lib. 1. & cons. 59. num. 17. lib. 2. Pereg. de fideicom. art. 23. ubi late de dispensationibus, & legitimationibus Mantic. de conject. lib. 11. tit. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 79. & in cons. 20. & cons. 226. Surd. decis.*

decis. 1. num. 57. lib. 1. cum aliis, Michalor. de fratrib. part. 3. cap. 26. num. 11. § 12. & ego ipse ad Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1. n. 88. quod intelligi debet quando substitutus non fuit citatus, & auditus.

28 Sic his breviter ponderatis, nunc sequitur scribere an spurius legitimetur per subsequens matrimonium? Ad quod respondeo, quod spurius non legitimatur per subsequens matrimonium, & ratio est, quia in eo tempore, quo conceptus fuit, matrimonium inter patrem, & matrem valide subsistere non poterat, *Pichou. de matrim. disp. 8. cap. 1. sect. 1. n. 1. Duñas reg. 350. Paschal. de virib. patr. potest. part. 2. cap. 4 n. 71. Gutier. prat. lib. 2. quæst. 106. num. 9. Molin. de just. § j. tom. 2. disp. 172. Roland. à valle, conf. 96. num. 26. vol. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 81 num. 22. Sardus de natural. liber. in tit. de legitimat. per verum matrim. num. 15. § 17. Rolandin. part. 1. flor. rub. 19. n. 9. Nicol. de Ubald. de success. ab intest. part. 1. num. 8. Perez. de fideicom. art. 23. num. 49. Gonsal. ad text. in cap. per venerabilem, num. 22. qui filii sint legit. Mansius ad lib. 3. inst. tit. 10. in princ. n. 27.*

29 Quavis talis Spurius sit natus ex muliere soluta, & uxorato, *Tbesaur. quæst. 22. Pasch. sup. n. 72.*

30 Sed quæres, an ille Spurius maneat legitimatus per subsequens matrimonium, quando Pontifex dispensat in radice matrimonii ad effectum, ut ille spurius consequatur bene filium Ecclesiasticum, & bona temporalia? Relicta negantium opinione, affirmative respondeo, cum per illam dispensationem verum matrimo-

nium remaneat, tanquam si à principio tale impedimentum non adfuisset, & etiam, quia ratio, ob quam proles fit legitima, provenit à lege ecclesiastica, & impedimenta dirimentia etiam ab ea lege proveniunt. At Pontifex potest in ea dispensare quo ad omnes effectus ipsius-met legis, non solum incurrendos, sed incurfos, & cum possit in iis dispensare, certe filii illegitimi virtute illius dispensationis capaces manent, *Clement. unic. de immunit. ecclesiar. Molin. de primog. lib. 3. cap. 2. n. 12. Garcia de benefic. tom. 2. part. 7. cap. 2. num. 41. Petra de potest. princip. cap. 24. num. 188. Addit. ad Ludov. decis. 19. § decis. 455. Eugenius conf. 53 num. 52. Torre de maiorat. Ital. part. 1. cap. 28. num. 34.*

Sed necessarium est in supplica 31 ad Pontificem de Spuris fieri mentionem, ut cum eo etiam dispense, *Nicol. de ubald. de successione ab intest. part. 1. à num. 59.*

Sed quæres, an necessarium 32 sit, quod matrimonium subsistat tempore conceptionis, an tempore nativitatis? Affirmative resolvitur dicendo, quod sufficit matrimonium subsistere tempore conceptionis, cum agetur de comodo illius, qui in utero est *L. qui in utero ff. de stat. homin. Mans. ad lib. 3. inst. tit. 10. in princip. n. 28. verum negativam partem cum multis defendit Michalor. de fratrib. part. 3. cap. 23. num. 20. nisi Pontifex super hoc clare dispense.*

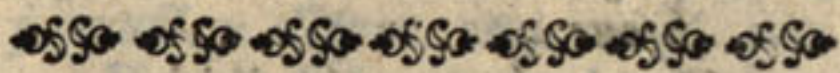
Non legitimabitur etiam per 33 subsequens matrimonium, quando matrimonium clandestine celebratum fuit, *Molin. de just. § j. tract. 2. disp. 173. Mansius supr. num. 32.*

Quæro

24 Quæro etiam, an filius monachi habitus intra annum professionis legitimetur per subsequens matrimonium, quando relicta religione matrimonium contraxit? Ad quod respondes, quod talis filius legitimus manet per illud matrimonium, cum inter ipsos matrimonium tempore conceptionis subsistere poterat, *Michalor. de fratrib. cap. 23. n. 5.*

25 Quæro etiam, an Senatus Palatinus, qui habet potestatem legitimandi concessam a lege, ut in *Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1.* possit extendere illam potestatem ad legitimandos filios Spuriis adulterinos, & incestuosos, cum in illo §. 1. de his nulla mentio fiat, quando necessarie de iis loqui debebat, *Decian. conf. 40. n. 43. lib. 3.* Sed respondeo, quod Senatus Palatinus cum iis bene potest dispensare, cum legitimaciones, quanvis sint odiosæ, attamen ipsarum concessio, tanquam privilegio Principis dicantur favorabiles, *Rosel. de legib. lib. 2. inst. de caus. mat. legit. n. 10. Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 25. n. 26.*

26 Quæro etiam, an quando filia Spuria nupsit viro nobili, & magnæ qualitatis, fiat virtute huius matrimonii legitima, & capax succedendi? Affirmative respondetur, quia sicut per ingressum religionis fit Spurius legitimus, & capax succedendi, *Mars. Singul. 275. Alexand. conf. 121. n. 19. lib. 2. Franc. de Ponte conf. 16. Roder. Xuar. alleg. 25. Covas de sponsal. lib. 2. cap. 8. §. 7.* Sic etiam per illud matrimonium cum illo viro illustri contracto, manet capax, cum valeat argumentum de matrimonio spirituali ad carnale, *Anchar. q. 60. n. 7.*

C A P U T XXIII.

Utrum filius spurius capiat aliquid de hæreditate paterna, quando eam fisco denuntiavit, & utrum fiscus habeat intrantiam in bonis spurio relictis, & quomodo probetur tacite fideicommissum relictum, an possit probari conjecturis, & præsumptionibus.

S U M M A R I U M.

- 1 Spurius denuncians fisco hæreditatem, vel legatum paternum, dimidium hæreditatis consequitur.
- 2 Sed si quilibet tertius fuerit, tertiam partem tantum habebit.
- 3 Fisco Ecclesiastico bona hæredis clerici sunt denuncianda; è contravero Fisco seculari bona seculari hæredi relicta.
- 4 Casus in quibus fiscus habet locum in bonis spurii, vel ea auferat.
- 5 Fiscus non intret quando extant heredes venientes ab intestato.
- 6 Spurius quo ad hæreditatem paternam pro mortuo habetur.
- 7 Dispositio testatoris in favorem spurii pro non scripta habetur.
- 8 Fiscus excluditur, & venientes ab intestato quando spurius institutus habet cohæredem.
- 9 Venientes ab intestato si partem spurio relictam intra duos

- menses non retraxerint intrat fiscus.
 Contrarium verius ibid.
- 10 *Attenta prima opinione limitatur in herede ignorante.*
- 11 *Fiscus non habet locum quando heres fuit palam gravatus spurio restituere.*
- 12 *Sed intrat quando clam spurio reliquit, vel heredem clam gravavit.*
- 13 *An heres gravatus clam spurio restituere, & tacite eidem fidem accomodaverit de ipsa hereditate restituenda, ad id teneatur?*
- Prima opinio affirmativa proponitur. ibid.*
- 14 *Alii fisco applicant.*
- 15 *Alii heredi usque ad sententiam.*
- 16 *Alii, e verius hereditatem venientibus ab intestato tribuant.*
- Herus rogatus, ut si voluerit hereditatem filio spurio restituat potest eidem restituere, vel sibi retinere.*
- 17 *An si heres institutus fidem tacite cum juramento accomodaverit de restituenda hereditate spurio; & iterum juraverit nemini dicturum, teneatur judici sibi interroganti delatare? Remissive.*
- 18 *An heres institutus teneatur delatare judici interroganti quando fidem tacite accomodavit, & nemini dicturum promisit? Prima opinio affirmat.*
- 19 *Secunda negat, nisi semiplene probetur.*
- 20 *Quod procedit etiam si litere monitoriales legantur.*
- 21 *Heres gravatus de restituenda spurio tacite hereditate non tenetur fisco denunciare antequam condemnatio fiat.*
- 22 *Tacite fideicommissum spurio relictum probatur per scripturam privatam.*
- 23 *Etiam per testes deponentes de pacto, & promissione.*
- 24 *Et quando testamentum factum fuit coram Notario amico, & testibus domesticis.*
- 25 *Etiam per confessionem heredis, vel spurii.*
- 26 *Fideicommissum tacite relictum spurio an probetur conjecturis, presumptionibus? Affirmative.*
- 27 *Contrariam tenent alii.*
- 28 *Prima opinio verior. Intelligitur. L. 3. §. Tacita ff. de jure fisci. ibid.*
- 29 *Conjecturae ex quibus probatur tacitum fideicommissum, & num. seq. usq. ad num. 34.*
- 35 *Quando fideicommissum tacite relictum spurio probatur conjecturis, indicis, & presumptionibus, non potest fisco applicari.*
- 36 *Heres qui tacitam fidem accomodavit tenetur hereditatem cum fructibus fisco restituere.*
- 37 *Fiscus non aufert hereditatem spurio relictam per tacitum fideicommissum nisi probet quod heres tacite fuit rogatus restituere, & heredem tacite fidem accomodasse.*
- 38 *Tacita fides accomodata debet esse obligatoria, & non simplex pollicitatio.*
- 39 *Fiscus non intrat in tacito fideicommissum, quando spurius obiit ante testarem.*
- 40 *Fiscus non aufert totam hereditatem, sed quod spurio relictum tacite fuit, caetera vero bona manent apud heredem.*
- 41 *An fideicommissum spurio tacite a patre relictum in primo testamento censeatur revocatum*

zum per secundum? Affirmative si alius sit hæres institutus; non item quando in utroque est idem hæres.

42 Mutatio voluntatis colligitur quando idem hæres instituitur in maiori, vel minori summa.

43 Spurius premium ex denunciatiæ consequitur taciti fideicommissi, licet delictum committat ex quo bona fisco applicantur.

44 Hæres rusticus, vel femina tacitum fideicommissum fisco denunciatis, potest penitere; & admititur ad docendum de errore.

45 Hæres gravatus tacite in restituendo spurio fideicom. non potest accuri ante apertas tabulas.

46 Fiscus in casu tacite restitutionis excludit substitutum.

47 Hæres tacitam fidem accomodans de restituenda hæreditate spurio potest obligari ut adeat, & fisco restituat; vel fiscus auferat; & si noluerit potest adire Procurator fiscalis.

Quando filius spurius denuntiat fisco hæreditatem, vel relictum à patre tacite sibi relictum, dimidium hæreditatis, vel relictum consequitur, ex reg. text. in L. Senatus §. Senatus, & L. pen. ff. de jur. fisc. & ibi Nav. & Brunnem. ad text. in L. edito 13. ff. de jur. fisc. Cepol. cautel. 6. Gomes in L. 9. Tauri, n. 31. Paleot. de noth. cap. 45. n. 4. Franc. Lucan. tract. de fisco 2. p. n. 16. Peregr. de jur. fisc. lib. 2. tit. 1. n. 16. Durant. de his, qui non habent fact. testam. caut. 14. n. 7. & tit. de hæredib. instit. caut. 14. Lup. de illegit. com. 2. §. 2. n. 69, Balthes. Thom. tract. 2.

cap. 23. n. 678. Molin. de just. & j. tract. 2. disput. 169. concl. 4.

Verum si fuerit tertius denunciator, tertiam partem tantummodo consequitur, glos. junct. text. in L. Editto, ff. de jur. fisc. Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 169. concl. 4. vers. in conscientie foro, Gomes in L. 9. Tauri, n. 31. quem vide, quia tractat huc eleganter.

Sed quæres, cui fisco denuncianda sit illa hæreditas, vel relictum, an fisco læulari, an Ecclesiastico? Dico, quod si hæres erat clericus; Ecclesiastico fisco, si læularis, læulari fisco, cum multis Covas de spons. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 10. vers. septimo, Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 169. concl. 4. vers. dubium, Garcia de tacito fideicom. n. 41. Portugal de donat. reg. tom. 2. cap. 36. n. 26. ubi extendit ad clericum in minoribus beneficiatum, & ad eum, qui ad Ecclesiam addictus est.

Et cum in hac resolutione de jure fisci in bonis pertinentibus ad filium spurium agamus; opus erit scribere casus, in quibus fiscus locum habeat in eorum bonis, vel quando hæreditatem ab spurio auferat.

Et primus casus est, quod fiscus non habet locum in bonis relictis à patre filio spurio; quando adsunt hæredes venientes ab intestato; quia tunc illis hæreditas defertur ab intestato, L. 1. cod. de natural. lib. Bart. in L. ult. n. 8. ff. de his quib. ut indign. Alexand. in L. hæreditas, cod. de his, quib. ut indign. & cons. 74. n. 6. vol. 3. Paul. in L. 1. n. 5. ad fin. cod. de his, quib. ut indign. Covas de spons. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 6. Roder. Soar. allegat. 27. n. 24. Clarus in §. testamentum q. 32. & ibi

ibi Harpret. n. 3. Gama decis. 143. n. 2. Vasq. controu. lib. 3. cap. 103. n. 8. Dueñas reg. 336. ampliat. 3. Gomes in L. Tauri, n. 21. Roxas in epitom. succession. cap. 2. n. 15. § 19. Paleot. de noth. cap. 43. Petrus Greg. syntag. lib. 42. cap. 35. n. 11. Grassus receptar. §. institutio, q. 9. Pinel. Selectar. lib. 1. cap. 6. n. 9. Farin. in report. ult. volunt. q. 15. n. 10. Spad conf. 29. Scalona de testament lib. 5. cap. 7. §. 3. n. 23. § 24. Molin de just. § j. tract. 2. disp. 167. concl. 4. Leo decis. 69. n. 12. lib. 1. Alfar. de officio fiscal. glos. 34. n. 167.

6 Et ratio, quare fiscus non auferat relictum filio spurio, sed venientes ab intestato, est, quia filius spurius uti incapax pro mortuo habetur, & jam non est persona, à qua fiscus auferat, cum talis non possit acquirere ex defunctorum causa, L. 1. cod. de hæredib. instituend. L. 3. cod. de its, quid pro non script. habent. Ciriac. controu. 205. Peregr. de jur. fisc. lib. 2. tit. 2. § lib. 3. tit. 1. § de fideicom. art. 22. n. 1. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 29. num. 3. Scalon. de testam. lib. 5. cap. 7. §. 3. n. 24. Mantiens. in L. 6. glos. 5. n. 3. tit. 8. lib. 5. recopil. Penel. Selectar. lib. 1. cap. 6. n. 9. Alfar. de officio fiscal. glos. 34. n. 167.

7 Et sic illa testatoris dispositio in ea parte pro non scripta habetur, Bart. in L. hujusmodi 86. §. si Titio, § Maeris, § in L. Lucius 126. §. 1. in princ. ff. delegat. 1. Alexand. conf. 202. n. 3. vol. 6. Corneus conf. 310. n. 7. vol. 1. Socin. jun. conf. 3. Clarus in §. testamentum, q. 31. n. 3. Mantie. de coniect. ult. volunt. lib. 4. tit. 3. n. 3. lib. 10. Perg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 19. n. 2. §. 10.

8 Etiam venientes ab intestato,

& fiscus excluditur, quando testator filium spurium instituit, & alium cohæredem; quia in hoc casu pars, in qua erat institutus spurius cohæredi acrescit, exclusis venientibus ab intestato, & fisco, Bart. in L. hereditas, Cod. de iis, quib. ut in dign. n. 2. & ibi Alex. Angel. in L. Papinianus 8. §. quoniam, n. 2. ff. de inofficios. testam. Menoch. conf. 1137. n. 50. Honded. conf. 89. n. 4. vol. 1. cum multis Belon. de jur. acrescend. cap. 7. q. 26. n. 5. Larrea decis. 96. n. 12. ubi limitat quando adest substitutus in loco spurii, Mantiens. in L. 1. glos. 5. n. 3. tit. 8. lib. 5. recopilat.

9 Si vero venientes ab intestato, vel cohæredes illam partem relictam à patre non retraxerint intra duos menses, fiscus tunc locum habet, L. 1. cod. de natural. lib. in fin. Bald. in L. certum, n. 17. cod. unde legit. Menoch. conf. 60. n. 41. Corneus conf. 236. n. 7. lib. 2. Simon de Prat. de ult. vol. lib. 3. Dueñas reg. 366. ampliat. 3. Covas 2 p. desponsalib. cap. 8. §. 5. n. 3. Alfar. de officio fiscal. glos. 34. n. 166. Sed contraria opinio mihi æquior videtur, quod venientes ab intestato perpetuo admittendi sunt, sicut cum, Corneo, conf. 236. n. 6. § 8. lib. 2. docet Barb. in L. 7. n. 76. ff. de vulg. § pupil.

10 Sed prima opinio limitatur in hærede ignorante, cui non currit illud tempus duorum mentium, Tiraquel. de retract. lign. §. 35. glos. 4. num. 22.

11 Etiam non habet locum fiscus quando hæres fuit gravatus palam quod restituat hæreditatem filio spurio; & si hoc non fecit, neque ideo hæreditatem ammittit, neque fisco applicatur, Mantiens. in L. 6. glos. 5. num. 4. tit. 8. lib. 5. recopilat. Ve-

12 Verum fiscus habet locum in bonis relictis spurio à patre, quando clam spurio relinquit, vel hæredem gravavit clam, ut filio spurio restituat, & hæres gravatus de hoc fidem tacitam accommodet, *L. cum qui ff. de his, quib. ut indign. Ordin. nostra Reg. lib. 2. tit. 26. §. 23. Brunnem. ad text. in L. in fraudem jur. 10. num. 2. ff. de jure fisc. Bolog. cons. 24. clarus in §. testamentum, quest. 31. §. sed quid, Balib. Thom. tract. 2. cap. 23. num. 689. Larrea decis. 95. num. 9. Pereg. de jur. fisc. tit. 19. num. 1. §. 2. Molin. de just. §. j. tract. 2. disp. 167. concl. 4. leo decis. 69. num. 19. quia tunc datur persona capax, quæ commisit in dignitatem, à qua fiscus potest jam auferre, *Pinel. Select. lib. 1. cap. 6. num. 10.**

13 Sed quæres; si ille hæres gravatus clam de restituenda hæreditate, tacite filio spurio fidem accommodaverit; an teneatur ad id in foro fori? *Sanch. lib. 4. cons. cap. 3. dub. 24. num. 3.* asserit quod ille hæres gravatus spurio illam hæreditatem tenetur restituere ex vi pacti, seu promissionis, quam testatori promisit, alias testator eum non instituisset, ut refert *Ledesm. ab eod. Sanch. citato.*

14 Alii infra citandi dicunt, quod hæres gravatus non tenetur spurio restituere, nec eam retinere, sed fisco erit restituenda, cum nec unus, nec alter titulum justum habeant, ut eam possint retinere, quia hæredi gravato voluntas testatoris obstat, spurio in capacitas, *Alban. lib. 1. cons. 42. in fin. Mantica de conjectur. lib. 10. tit. 40. num. 15. Molin. de just. §. j. tract. 2. disp. 169. n. 10. Gomes Arias in L. 7. Tauri, num. 77. Gomes in L. 9. Tauri, num. 28. Menchac.*

illustrium lib. 3. cap. 102. num. 23. Dias in prax. cap. 64. num. 4. Bar- gal. de dolo lib. 3. cap. 13. num. 22.

15 Alii etiam dicunt, quod ille hæres gravatus illam hæreditatem retinere potest, quia licet fiat indignus hæreditatis ob fidem tacite accommodatam, attamen ista pæna non obligat, nisi post sententiam restitutionis latam, & applicationem ad fiscum, *glos. in cap. fraternitatis 12. quest. 2. §. in cap. 1. de consuetud. D. Thomas 2. 2. quest. 62. art. 3. cov. lib. 4. 2. part. cap. 6. §. 8. Lessius de just. §. j. lib. 2. cap. 33. dub. 8. num. 59. §. cap. 19. dub. 6. num. 60. Diana part. 4. tract. 3. resolut. 121. Mantienf. in lib. 6. tit. 8. glos. 8. n. 6. Farinac. in fragment. criminalib. 1. part. lit. F. num. 108. Amaya in L. 1. cod. de lat. lib. 10. num. 49. Bargal. de dolo lib. 3. cap. 13. num. 22. cum*

16 *seqq.* Alii docent, quod hæres tacite fidem accommodans debet illam hæreditatem hæredibus ab intestato restituere, & non eam retinere, quia nullum jus habet ad hoc faciendum, cum ei obstat testatoris voluntas, neque spurio restituere, cum sit incapax; neque etiam fisco, quia fiscus nullum jus habet ad illam hæreditatem, nisi postea quam sententia fuerit lata, *Sanch. consil. lib. 4. cap. 3. dub. 21. num. 3. Spin. de testament. glos. 27. num. 34. Castri de leg. pænal lib. 2. cap. 10.* Et sit ista ultima opinio mihi verior videtur ex ratione tradita; principaliter quando scilicet hæres institutus fidem tacite accommodavit ad hæreditatem restituendam spurio, cum fiscus excludatur, cum nondum sententiam habeat. At si testator hæredi instituto rogaverit, nulla obligatione objecta, sed pro sua

- sua liberalitate, ut hæreditatem filio suo spurio det, tunc poterit hæres institutus hæreditatem retinere, & si voluerit, spurio restituere; cum jam nulla inveniat prohibito, quia jam spurio non capit à patre, sed ab extraneo, *Villalob. in sum. 2. part. tract. 30. difficult. 30. num. 13. Gomes in L. 9. Tauri, num. 18.*
- 17 Sed quid, si hæres institutus fidem tacite cum juramento accommodaverit de restituenda hæreditate spurio, & iterum juraverit nemini dicturum; an teneatur delatare judici sibi interroganti? De qua quæstione vide *Navar. in cap. inter verba 11. q. 3. part. ult. corolar. 65. Covas de Sponsal. 2. part. cap. 8. §. 5. num. 10. negat Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 169. concl. 5. vers. ex quinta hac conclusione.*
- 18 Sed quæres, si hæres institutus fidem tacite accommodavit, & nemini dicturum promisit an teneatur respondere, & delatare judici interroganti de tacito fideicommissio? In hac quæstione duæ sunt opiniones, una affirmat, & pro fundamento adducit, quod modus probandi fideicommissum tacitum est partium confessio, *Tuscus lit. F. concl. 393. num. 18.* & sic recte judex interrogat, & hæres veritatem dicere debet, alias damnum lequeretur fisco, quam opinionem sequitur *Bart. in L. fin. ff. de his, quib. ut indig. num. 10. Navar. in cap. inter verba 11. quest. 3. part. 3. corol. 65. Gomes in L. 9. Tauri, num. 24.*
- 19 Alia opinio affirmat, quod hæres institutus non tenetur respondere, neque delatare, quando semiplene de tacito fideicommissio non constat, aut infamia non præcesserit, quia hæc bona taci-
- te relicta fisco applicantur per modum pænæ, & non per modum successionis, in qua non adstringitur reus respondere, nisi quando semiplene constat; deinde etiam ante condemnationem nullum jus fisci læditur, *Gregor. in L. 4. tit. 29. part. 7. verbo jurar. Villalob. in sum. 2. part. tract. 16. difficult. 1. num. 2. Dias in prax. cap. 128. Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 169. concl. 5. vers. ex quinta hac conclusione; & sic intelliges primam opinionem, quando semiplene constat.*
- Et ampliatur hæc nostra prima opinio, quod procedat etiam in casu, quo monitoriales legantur, quia neque ex earum vi tenetur hæres delatare circa fideicommissum tacite relictum spurio, quando semiplene non constat, *Covas de Sponsal. 2. part. cap. 8. §. 5. num. 14. Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 169. & concl. 5. ampliatur etiam cum juramento.*
- Ex quibus resolvendum, quod hæres gravatus de restituendo spurio tacite, non tenetur fisco delatare, nec tradere, antequam condenatio restitutionis fiat, *Mantiens. in L. 6. glos. 8. num. 8. tit. 8. lib. 5. recopilat. Alsa de officio fiscal. glos. 34. num. 168.*
- Sed etiam quæres, quomodo tacite fideicommissum relictum probetur? Primo probatur, quando instrumentum privatum invenitur, in quo hæres promittebat restituere hæreditatem spurio, *L. 3. vers. & si forte, ff. de jur. fisc. L. in tacitis ff. de leg. 1.*
- Secundo probatur per testes, quando deponunt de pacto, & promissione inter testatorem, & hæredem facta de restituenda hæreditate spurio post ejus mortem, *L. in fraudem 19. ff. de his; quib. ut*

- ut indig.* quāvis testes sint singulares *Bargal. de dolo, lib. 3. cap. 13 n. 45.*
- 24 Tertio probatur, quando testamentum, seu instrumentum factum fuit coram notario amico testatoris, & testibus domesticis, *Castilho lib. 6. controu. cap. 41. n. 256.*
- 25 Quarto probatur per confessionem hæredis, vel spurii, de quibus omnibus probationibus agit *Farinac. in fragment. crimin. lit. F. à n. 84. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. ult. rub. de relict. palam à n. 4. Gracia de tacit. fideicom. à n. 8. Gom. in L. 9. Tauri, n. 24.*
- 26 Controvertunt hic Doctores, an fideicommissum tacite relictum spurio, possit probari conjecturis, & præsumptionibus? Prima opinio asserit, quod sufficit probare præsumptionibus, & conjecturis, & istam rationem assignant; quia fideicommissum tacite relictum est delictum occultum dolum continens, quod præsumptionibus, & conjecturis probatur, *L. dolus 6. cod. de dolo, & ibi Bart. Bald. & Salicet. Vesenb. Men. de præsumpt. lib. 5. præf. 5 n. 42. § 44. probat etiam text. in L. non omnes 5. §. à barbaris, ff. de remilitar. quam opinionem docet Garcia de tacit. fideicom. n. 42. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 9. Mantica de conject. ultimar. volunt. lib. 10. tit. 4. n. 9. Clar. §. tetamentum, q. 31. n. 5. Cyriac. controu. 114. n. 76. Staban. centur. 2. resolut. 156. n. 84. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 36 n. 6. § 7. Bargal. de dolo lib. 3. cap. 13. n. 27. Phæb. p. 1 decis. 40.*
- 27 Secunda opinio asserit, quod fideicommissum tacite relictum spurio tantummodo probatur manifestissimis probationibus, scilicet præ claros testes deponentes; per partium confessionem per instrumentum; chirographum, aut pactum, sicut docet *text. in L. non intelligitur, §. tacita ibi: Aliis manifestissimis probationibus; ff. de jur. fisc. per quæ verba intelligitur, quod fideicommissum tacitum per præsumptiones, & conjecturas probari non potest, quando tales non sunt manifestæ, & claræ, Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 19. Phæb. decis. 40. Garcia de tacito fideicom. in n. 25.*
- Sed quidquid dicant DD. *is. 28* tam secundam opinionem tenentes; prima mihi benignior videtur, *cum text. in L. non intelligitur 3. §. tacita, ff. de jure fisci, nihil faciat, vel probet contra illam; quia vel intelligenda, cum Mantica de conjectur. lib. 10 tit. 4. n. 9. dicendo quod illa verba illius text. ibi: Aliis manifestissimis probationibus, non probant istam secundam opinionem, quia illud verbum manifestissimis non invenitur, neque legitur in aliquibus codicibus, sed tantummodo simpliciter legitur, aliis probationibus, & sic recepta ista resolutione Mantica; absque dubio recipienda est nostra opinio; verum etiam in casu, *quo lit. text. in d. L. 3. sustentetur, etiam prima opinio sequenda, & admittenda, quia quāvis text. in d. L. 3. §. tacita dicat, quod tacitum fideicommissum debet probari ex probationibus manifestissimis; non tamen per eas excluduntur probationes, quæ fieri possunt per conjecturas, & verisimiles præsumptiones; cum in illis casibus ubi adest obscuritas, & in actibus difficilis probationis, conjecturæ verisimiles admittantur, & præsumptiones ex exterioribus actibus provenientes, ut est text. in L.**

dolum, *cod. de dolo*, *Bart. Bal. Salicet. cynus Abb. Paul de Castr. ibidem*, *Mascard de probat. vol. 1. concl 609. n. 21. Menoch. de præsumption lib 5 præf. 3. n. 42. 44. § lib. 1 q. 58 à num. 1. Farinac. quæst. criminal. 89. n. 16.* & non solum legis, sed etiam hominis *Menoch lib. 1. q. 58. Farin. quæst. criminal. 89. n. 20. Brunnem. ad text. in L. dolum 6. Cod. de dolo n. 2.* & sic respondit etiam, *cum Salic. in dicta L. 3. §. taecita Gomes in L. 9. Tauri, n. 25.*

29 Et sic conjecturæ, & præsumptiones, per quas fideicommissum tacitum probari potest, sequentes sunt: prima quando hæres illico post mortem testatoris omnia hæreditatis bona filio spurio testatoris tradidit, quia ex celeritate actus præsumitur fraus, *Bald. in L. eam quam, cod. de fideicom. Gomes in L. Tauri, num. 25.*

30 Secunda præsumptio est quando testator in testamento hæredi rogat his verbis rogo, ut facias de mea hæreditate quod tutius, & hæres spurio eam restituit, *glaf cum L. cum tacitum 3. ff. de probationib.*

31 Tertia præsumptio est; quando testator cum hærede instituto secrete alloquitur, & post testatoris mortem hæres institutus spurio hæreditatem illico restituit, *ex L. Lucius Titius 113. §. in testamento. ff. de legat. 1.*

32 Quarta præsumptio est, quando testator instituit hæredem capacem, & spurio testatoris filius in possessione hæreditatis invenitur, *L. sicut 8. §. supervacaneum, ff. quib. mod. pign. vel hypothec solvitur.*

33 Quinta præsumptio est quando hæres institutus à patre spurii,

ipsum spurio hæreditatem vilissimo pretio vendidit, & ratio, quam assignant DD. hæc est, quia nemo præsumitur rem suam jactare, vel donare, *ut est text. in L. cum in debito 25. ff. de probat. L. fin. cod. de novat. L. Campanus, ff. de oper. libertor. sess. decis. 182. n. 6. Flamin. de resign. lib. 8. q. 1. n. 5. Mascard de probat. concl 555. n. 1. cum donare sit perdere, L. filius familias, ff. de donat. Surd. de aliment. tit. 6. q. 1. n. 14.*

Et istas præsumptiones docet *Gom. in L. 9. Tauri, n. 25. Mant. de conject. lib 10. tit 4. n. 9.*

Ex quibus oritur quæstio, an quando fideicommissum tacitum relictum probatur per conjecturas, præsumptiones, & inditia; possit hæreditas hæredi accommodanti tacitam fidem auferri, & fisco applicari? In qua quæstione respondendum est negative ex rationibus, de quibus, *Mostaso de caus. piis, tom. 2. lib. 8. cap. 12. n. 48.*

Quæres etiam, an hæres, qui fidem tacite accommodavit, teneatur restituere hæreditatem fisco cum omnibus fructibus? Ad quod respondendum, quod ille hæres tenetur hæreditatem cum fructibus fisco restituere, cum judicetur malæ fidei possessor, *L. cum, qui tacitum 18. in princ. ff. de his, quib. ut indig. ibi: Cum qui tacitum fideicommissum in fraudem legis suscepit, & eos quoque fructus, quos ante litem motam percipit, restituere cogendum respondendi, quod bonæ fidei possessor fuisse non videtur: L. cum quidam 17. §. Divus Pius, ff. de usur. ibi in facito fideicommissio omne emolumentum hæredi auferendum, & fisco præstandum Divus Pius rescripsit ergo, & usurarum emolumentum*

- aufertur hæredi, & ibi nota *Bart. Nævis. ibid. num. 1. Gom. in L. 9. Tauri, n. 26. Colleg. Argent. ad tit. de his, quib. ut indign. num. 5. Delugo de just. disp. 24. sect. 6. n. 95. Bargal. de dolo, lib. 3. cap. 13. n. 34. § n. 42.*
- 37 Et fiscus non capit illam hæreditatem spurio relictam per tacitum fideicommissum; nisi probet; quod hæres tacite rogatus fuit restituere, & quod hærestacitam fidem accommodasset, *Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 36. n. 6. Phæb. decis. 40. n. 2. Amaya in L. 1. cod. delatorib. n. 36.*
- 38 Et illa tacita fides accommodata debet esse obligatoria, & non simplex pollicitatio, *Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 19. n. 14. Phæb. decis. 4. n. 8. Portug. Sup. n. 15. Bargal. de dolo lib. 3. cap. 13.* neque necesse est, quod restitutio interveniat, sed sufficit quod fides obligatoria adsit, ut fisco locus sit, *Amaya sup. n. 39.*
- 39 Quæres estiam, an fiscus possit capere hæreditatem spurio restituendam ab hærede tacitam fidem accommodante, quando ille spurio obiit antetestatorem? Negative respondit *Fusar. de substit. q. 574. n. 9. Portug. de donat. tom. 2. cap. 36. n. 17.*
- 40 Sed adverte, quod fiscus non aufert ab hærede, nisi tantummodo illud, quod spurio relictum est, & cætera bona apud hæredem manent, cum injustum esset, quod maior fuisset pæna, quam delictum, *Thom. Vaz alleg. 33. n. 9. Portug. de donat. tom. 2. cap. 36. n. 16. Barg. de dolo, lib. 3. cap. 13. n. 33. Paleot. de noth. cap. 43. n. 45.*
- 41 Quæres etiam, an quando testator fecit primum testamentum, quo tacitum fideicommissum hæredi reliquerat, & postea novum testamentum condidit; an fideicommissum tacitum revocatum cum primo testamento censeatur, ad hoc ut hæres accusatus de interposita fide liberetur? In quo dubio dicendum est, quod quanvis secundum testamentum testator condidit, nec ideo fideicommissum tacite relictum revocatum censeatur, *est text. in L. Statius Florus 48. ff. de jur. fisc. concordat. L. 7. ff. de probat.* Sed hoc intelligendum est sic, faciendo diferentiam, quando testator instituit in secundo testamento illum hæredem qui in primo testamento institutus erat, quia tunc illum fideicommissum tacitum revocatum non censeatur, sed in illo secundo testamento repetitum judicatur, dum hæres contrarium non probet cum illi incumbat onus probandi quando agitur de mutatione voluntatis, *L. cum tacitum 3. ff. de probat. & ibi: DD. Colleg. Argent. ad tit. ff. de probat., n. 6.* quam resolutionem docet, *Bart. & Bald. ad tex. in d. L. 3. ff. de probat. cephal. cons. 330. p. 3. Hotoman. l. 1. observat. cap. 27. Mantica de conject. ultim. volunt. lib. 10. conject. 1. Brunem. ad text. in d. L. 3. ff. de probat. n. 4.* vel quando testator instituit alium hæredem in secundo testamento, quia tunc censeatur mutatum, & revocatum tacitum fideicommissum, & ratio hujus est, quia personæ mutatio arguit mutationem voluntatis, & sic intelligit *Bargal. de dolo, lib. 3. cap. 13. n. 47.*
- Sic etiam intelligitur mutatio voluntatis, quando testator instituit hæredem in maiori, vel minori summa, *Brunnem. ad text. in L. cum tacitum 3. ff. de probat. n. 4. Bargal. de dolo, lib. 3. cap. 13. n. 47. Anton. Fab. de conject. lib.*

lib. 17. cap. 3. pag. 601. col. 1.

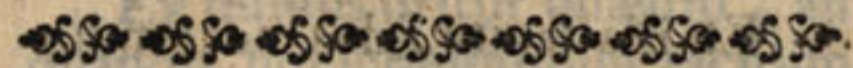
43 Quæres etiam an spurius, cui relictum erat tacitum fideicommissum, præmium consequi debeat, quando hæres accommodaverat tacitam fidem de restituendo spurio, & postea alio delicto ab eo patrato ejus bona fuerunt publicata quia ille spurius detulit fisco? Affirmat *text. in L. Arianus 42. ff. de jur. fisc. docet Barg. de dolo, lib. 3. cap. 13. num. 49. Navis. in d. L. Arianus 42.*

44 Quæres etiam, an hæres, qui detacito fideicommissio fisco denunciavit, post illam denuntiationem possit pænitere docendo de errore? Ad quod respondeo, quod ille hæres admittendus est ad docendum de errore, quando erravit propter rusticitatem, vel propter sexum fæmineum, *L. ex quibusdam, §. fin. in fin. ff. de jur. fisc. Bargal. de dolo, lib. 3. cap. 13. num. 52. cum sit regula, quod deferens jus suum cum errore, sibi non nocet, L. cum hic status, ff. de donat. inter vir. & uxor, Castrens. ibidem.*

45 Quæres etiam, an hæres, qui tacitam fidem accommodavit, possit accusari fisco ante apertas tabulas testamenti? Respondeo, quod antequam testamentum aperiat, hæres fisco accusari non potest, *L. Ediçto §. cum ante, ff. de jur. fisc. Barg. de dolo, lib. 13. cap. 2. num. 43.*

46 Quæres etiam, an fisco excludat substitutum? Ad quod dico, quod substitutus manet exclusus, cum fisco non auferat, nisi post aditam hæreditatem, & certe substitutio expiret, cum hæreditas jam sit adita, *ex L. si quis filius 7. de acquirend. hæred. Alfar. de offic. fiscal. glos. 34. num. 170.*

Sed quid, si hæres, qui fidem tacitam accommodavit, repudiaverit, & noluerit adire, an fisco possit eum obligare, ut adeat ut ab eo possit auferre hæreditatem, tanquam ab indigno? Ad quod respondeo, quod fisco potest cogere hæredem, ut adeat hæreditatem, ad hoc, ut ab eo auferat, *Corneus cons. 222. num. 4. vol. 4. & si noluerit, potest procurator fiscalis adire, Paul. de Castr. quem refert, Alfar. de offic. fiscal. glos. 34. special. 3. num. 192.*

C A P U T XXIV.

Utrum pater possit donationem facere spurio.

S U M M A R I U M.

- 1 Donatio a patre facta spurio non valet.
- 2 Donatio facta spurio non accrescit alteri donatario capaci conjunctim donatis.
- 3 Nec legitimo competit querella inofficose dotis.
- 4 Donatio in locum alimentorum facta spurio valet.

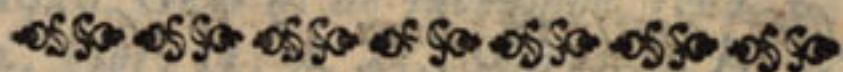
Donatio facta filio spurio à patre non valet, cum sit in fraudem legis, quæ prohibet quod spurius aliqua via subintret in bonis patris, & ideo ab ejus hæredibus, & ascendentibus revocari potest illa donatio, *Mantiens. in L. 6. glos. 6. num. 10. tit. 8. lib. 5. recopilat.*

Neque donatum spurio accrescit alteri donatario capaci, quando pater duobus conjunctim donavit,

navit, scilicet spurio, & capaci, Gom. in L. 9 Tauri, n. 34. Mantiens. supr. glos. 6. num. 2.

3 Neque etiam quando est legitimatus illi competit querella in officiosæ dotis, Bald. in L. 1. §. Item quero, ced. de jure fisci, Michalor. de fratrib. part. 3. cap. 26. num. 21.

4 Verum quando illa donatio fuit facta in locum alimentorum, valet, & post spurii mortem ejus proprietas ad patrem, vel ad ejus hæredes transit, ut supra diximus in cap. 3. num. 5. cum multis Hermos. in L. 1. tit. 4. glos. 6. part. 5. num. 3. §. num. 37.

C A P U T XXV.

Utrum avus possit instituere nepotem spurium, & an possit in maioratu avi, vel ascendentium succedere.

S U M M A R I U M.

- 1 Avus potest instituere nepotem spurium.
- 2 Nepos legitimus capere post licet pater sit spurius.
- 3 Etiam si sit spurius nepos, & ejus pater ab avo institui potest.
- 4 Licet nepos sit filius Sacerdotis.
- 5 Vel Monialis.
- 6 Quod procedit multo fortius quando nepos est naturalis.
- 7 Avus potest instituere ventum filie spurie, vel uxorem filii spurii, §. num. 8.
- 9 Legatum potest relinquere Avus nepoti spurio.
- 10 Limitatur quando nepos est natus ex filio incestuoso, & nefario.

11 Vel quando nascitur ex coitu incestuoso, & nefario.

12 Spurius solum capit ex testamento avi, non vero ab intestato.

13 Quavis sit natus ex legitimo matrimonio.

14 Nepos spurius non potest ab avo institui quando habet filios, vel nepotes legitimos.

15 Limita in tertia juxta ord. lib. 4. tit. 82 §. 4.

16 Avus non potest instituere nepotem spurium contemplatione patris.

17 Quando non presumatur relictum contemplationis patris?

18 Donare nepoti spurio non potest avus, quando nepos est incestuosus.

19 Avus tenetur spurio nepoti alimenta prestare.

20 Quod etiam procedit in proavo.

21 Tenetur etiam neptem spuriam dotare.

22 Etiam si vult esse monialis.

23 Obligatio alimentandi filios, filias ve transit ad hæredes avi

24 Nepos legitimus ex filio illegitimo mortuo jam patre non succedit in maioratu avi. Contrarium. num. 38.

Appellatione parentum comprehenditur avus.

25 Una persona exclusa, excluduntur ejus descendentes.

26 Extrema vitiosa non conjunguntur.

27 Successio non fit per saltus.

28 Vigo quæ a radice deducitur, & quodlibet ramum derivatur.

29 Nepotes spurii non sunt de domo, & familia.

30 Dicuntur personæ turpes, & odiosæ.

31 Non admituntur etiamsi lex, vel statutum eos admitat.

32 Nec

- 32 Nec ad jus retractus ad quod consanguines vocantur.
- 33 Vocantur viles de genere, & ignobiles.
- 34 Per jus Divinum a successione removentur.
- 35 Non veniunt appellatione filiorum.
- 36 Non spurius admitti ad dignitatem.
- 37 DD. hanc opinionem tenentes ultra relatos.
- 38 Sicut spurius non est incapax succedendi avo, ita nec in ejus maioratu, & num. 39.
- 40 Videtur admitendos nepotes spurios expressum voluntate avi vel ascendentium & & num. 41. 42. 43. & 44.
- 45 Lex solum prohibet spuris successione patris, non vero avi.
- 46 Quod procedit potius in avo materno.
- 47 Multo fortius quando maioratus fuit ab spurio institutus.
- 48 Sic etiam quando institutus vocavit filios ejus, qui solum spurios habere poterat.
- 49 Quando omnes de familia deficiunt nepos spurius admittitur, quanvis institutor illum non vocet, neque de illo mentio fiat.
- 50 Non admittitur spurius quando adest naturalis in equali gradu.
- 51 Nisi institutor eum expresse vocet.

A Pud omnes fere D. D. in confesso est, quod avus potest instituere nepotem spurium, & iste ex illius testamento capere potest, quia incapacitas spurii provenit a patris delicto, in cuius crimine nepos non fuit pars, Sauch. lib. 4. opuscul. cap. 3. dub. 45. num. 3. Soares in L. 9. tit. 11.

lib. 1. for. num. 5. Surd. de alimentis, tit. 10. quest. 12. num. 10. & conf. 84. num. 14. Pinel. in L. 2. cod. de bon. matern. num. 22. Cev. com. contr. com. quest. 796. num. 9. Pinheir. de testam. disp. 5. num. 51. Bossius de aliment cap. 7. num. 285. Fas. conf. 26. num. 12. vol. 2.

Et sic potest avus instituere nepotem legitimum ex filio spurio natum, & is nepos legitimus ex testamento avi capere potest, quod illo relictum fuerit, Bald. in L. Gallus 29. §. quid si is, num. 1. ff. de lib. & posthum; & ibi Alexand. num. 8. & Imol. num. 43. Bald. conf. 146. num. 7. lib. 1. Ripa in L. 1. num. 20. ff. solut. matrim. Afflict. decis. 18. num. 35. & 36. Simon. de Præ. de ultim. volunt. n. 10. lib. 3. pag. 11. Durant. tit. 1. caut. 14. num. 12. Mars. singul. 143. Boer. decis. 127. num. 1. Robert. lib. 2. rer. judic. cap. 9. Azeved. in L. 6. tit. 8. lib. 6. recopilat, Roxas in epitom. succession. cap. 20. num. 21. Bart. in L. Gallus, §. quid si is, ff. de liber. & posthum, Corneus conf. 25. n. 10. lib. 1. Castrens. conf. 467. num. 8. lib. 2. & conf. 306. Padil. in L. cum acutissimi, num. 13. cod. de fideicomiss. crav. conf. 184. num. 1. Socinus conf. 124. lib. 3. Signorol. de homodeis conf. 225. Ant. de Butr. conf. 29. num. 30. Julius clar. in §. testamentum, quest. 32. Pereg. conf. 25. lib. 4. Pinel. in L. 3. cod. de bon. matern. n. 20. Gomes num. 7. 8. & 17. Gonsal. ad reg. 8. Chanc. glos. 5. num. 109. Argel. de acquirend. possession. quest. 3. art. 11. num. 29. & 38. Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 167. Pichard. in §. 7. num. 27. & 28. inst. de heredit. que ab intest. de ferunt. Castil. tom. 5. controuv. cap. 53. num. 2. Lata de vit. homin. cap. 5. Mantienf. in L. 6. glos.

glos. 8. tit. 8. n. 1. lib. 5. recopil. Mostaso de caus. piis tom. 2. lib. 8. cap. 12. n. 62. Valdaur. observ. 18. n. 5. Menoch de presump. lib. 4. pres. 96. n. 21. § cons. 511. n. 2. Bertrand cons. 96 lib. 3. Alexand. Raudens. tract. de Anol cap 37. n. 116 Portius conclus. utriusq. jur. lib. 1. concl. 26. joan. Pap. lib. 11. tit. 1. arest. fin. Tepat. variar. tit. 439. cap. 7. Placa in epitom. delictor. cap. 41 n. 2. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 10. n. 1. Solorsan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 17. n. 2. § lib. 3. cap. 19. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 9. n. 71. Gabriel. lib. 4. tit. de hered. instituend. concl. 3. Ricus p. 5. collect. 1939. Geurb. de succession. feud. §. 2. glos. 11. n. 45. Soares in L. 1. lib. 3. tit. n. 18. Torre de maiorat. p. 1. cap. 38. n. 104. Aquila ad Roxas de in. compat. maiorat. p. 1. cap. 6. n. 141. Villalob. lit. F. n. 25. Gama decis. 102. § decis. 136. num. 4. Cabed. de cis. 135. p. 1. § decis. 100. Petr. Barb. in L. 1. p. 4. n. 76 ff. solut. matrim. altere Barb. ad nostrum text. n. 12. Cald. de nominat. q. 19. n. 38. § 49. § forens. q. 39. n. 16. Egid. de privileg. honest. art. 13. n. 14.

3 Si etiam poterit instituere avus nepotem sive legitimum, sive spurium ex filio spurio genitum, & iste potest succedere ex testamento avi, & inter vivos capere, Castrens. in L. 1. § in L. Gallus 29. §. quid si is, ff. de liber. § posthum. & ibi, Alexand. n. 8. § Imolan. 43. Federic. de Sen cons. 57 n. 2. Pinel. in L. 3. n. 22. cod. de bon. matern. cravet. cons. 184. Gras. in §. institutio, q. 8. n. 4. Menoch. cons. 231. n. 86. Vigel. cons. 66. n. 164. Mantienf. in L. 6. tit. 8. glos. 8. num. 21. lib. 5. ordinum. Bossius de aliment. cap. 7.

n. 287. Clarus in §. testamentum q. 32. n. 1. Solors de jur. Indiar. lib. 2. cap. 17. n. 25. Torre de maiorat. p. 1. cap. 28. n. 105. Demarinis resol. 89. n. 7. § 8 lib. 1. Capicius latr. decis. 14. n. 29. Pinel. in L. 3. num. 21. § 22. cod. de bon. matern. Gama decis. 11. n. 6. Cald. forens. cons. 39. n. 16. Barb. ad nostrum. text. n. 12. Egid. de privileg. honest. art. 13. n. 24. Eminen. tis. Cardinal. de luca de testament. discurs. 52. n. 5.

4 Quamvis talis nepos sit filius Sacerdotis, Ceval. com. contr. com. q. 800. Covas de Spons. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 14. Soar. opin. lit. S. num. 35. Mantienf. in L. 6. glos. 8. n. 24. tit. 8. lib. 5. recopil.

5 Vel sit filius monialis Paleot. de noth. cap. 53. Decian. cons. 9. n. 39. lib. 4. Gras. §. institutio, q. 8. n. 6. Ceval. com. contr. com. q. 800.

6 Et absque dubio quando ille nepos est naturalis, Vicent. de Franch. decis. 27. Tepat. variar. tit. 439. cap. 7.

7 Sic etiam potest avus instituere ventrem filiae spuriae, vel uxorem filii spurii, Aymon. cons. 200. n. 4. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 45.

8 Et sic poterit instituere nepotem nasciturum ex filia spuria, Lieta de vita hominis, cap. 5. num. 22. contrarium docet, Surd. cons. 177. lib. 2. n. 19. § n. 43. Menoch. cons. 511. n. 12. Leon. decis. 69. n. 8. lib. 1. cum judicetur talis institutio contemplatione matris facta, quae non valet, ut constat ex infra dicendis, ex n. 16.

9 Et spurios avus legatum relinquere potest, quanvis ille nepos sit filius clerici, Bald. in L. si quis incest. n. 2. cod. de incestis nupt. Cov. desponsal. 2. p. cap. 8. §. 5. n.

14. *Roland. à Valle conf. 12. n. 42. lib. 4. Lopes de contract. cap. 46. lib. 2. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 47. Dueñas reg. 366. limit. 2. corf. verb. fornicatio*

10 Quæ omnia intelligenda sunt, quando ille nepos non est natus ex filio incestuoso, & nefario, quia si fuerit ita natus, institui nequit ab avo, *Bald. in L. si quis incesti n. 2. cod. de incest. nupt. Bald. in cap. in presentia, col. 8. d. probat. corset in singul. in verb. hæres, Hipp. singul. 143. Philip. Portius, concl. utriusq. jur. lib. 1. concl. 26. Cotta in verb. nepos, Grasus in §. institutio, q. 8. n. 5. Gabriel de aliment. n. 10. Per. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 54. Mant. in L. 6 glos. 8. num. 23. tit. 8. lib. 3. Fachin. lib. 5. contr. cap. 98. Paul. Castr. conf. 467. n. 8. Corneus conf. 25. l. 1. Mars. singul. 143. Covas de spons. p. 2. cap. 8. §. 5. n. 13. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96. n. 27. Aquila ad Roxas p. 1. cap. 6. n. 138.*

11 Vel quando ipse nepos est natus ex coitu nefario, & incestuoso, *Fachin. lib. 5. contron. cap. 98. Villalob. lit. N. n. 8. Gras. in §. institutio, q. 17. Dueñas reg. 366. limit. 2.*

12 Sic etiam intelligenda sunt, quando avus fecit testamentum, non vero quando decedit ab intestato, quia tunc spurius ab intestato succedere nequit, *Cravet. conf. 184. n. 2. Gail. observ. 115. n. 1. lib. 2. Sard. de natural. liber. tit. de succession. spur. p. 3. Paleot. de noth. cap. 53. n. 10. Dec. conf. 85. n. fin. Agid. de privil. honest. art. 13. n. 23. Bermond. de public. concub. verb. qui etiam filios, n. 65. Gama decis. 11. n. 5.*

13 Quanvis ille nepos spurius sit natus ex legitimo matrimonio, cum originem suam ex radice in-

fecta ducat, avo succedere nequit ab intestato, *Gail. observ. 115. lib. 2. Decius conf. 75. & conf. 462. & conf. 471. cravet. conf. 148. Tepat. var. tit. 439. cap. 8.*

Neque etiam avus spurium in-¹⁴stituere potest, quando filios legitimos habet, vel sobolis legitima extat, *glos. in L. fin. cod. de natural. liber. in glos. fin. Bart. conf. 118. vol. 1. Jacob de Bel. in disputatione, quam posuit in L. 1. cod. de natural. liber. Imola & Paul. de Cast. in L. gallus, in §. quid si is, ff. de liber. & posthum. Paul. de Castr. conf. pen. vol. 2. Alexand. conf. 74. vol. 3. & conf. 158. vol. 7. Decius conf. 462. Amon. conf. 200. corset. in singular. lit. H. verb. hæres 4. Cravet. conf. 184. Tepat. tit. 439. cap. 8. Menoch. de præf. lib. 4. præf. 96. n. 26.*

Verum Stante sobole legitima¹⁵ spurium nepotem instituere potest in sua tertia, vel ei eam legare, in forma *Ord. lib. 4. tit. 82. §. 4. ex his, quæ Surd. conf. 177. n. 26. cravet. conf. 326. n. 1. Gozad. conf. 21. n. 22. Lup. de illegit. com. 1. §. 5. n. 158. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 44. Franc. Marc. decis. 312. p. 1. Gail. observat. 115. n. 5.*

Sed avus non potest institue-¹⁶re nepotem contemplatione patris, ut ei aliquid acquiratur, quia si institutus fuerit comodo, talis institutio non valet, *Philip. Port. concl. utriusq. jur. concl. 26. lib. 1. Alba conf. 42. Clarus in §. testamentum, q. 32. Men. de præf. præf. 96. n. 19. lib. 4. Bovas de sponsal. 2. p. cap. 8. n. 13. Mantiens. in L. 6. tit. 8. glos. 8. n. 22. Lup. de illegit. com. 1. §. 5. n. 158. Menoch. conf. 51. n. 9. lib. 6. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. num. 48. Leon. decis. 69. num. 6. lib. 1. Trenta-
cing.*

cing. lib. 1. var. resol. 2. de notb. & spuriiis num. 21.

17 Et sic præsumitur non instituisse nepotem contemplatione patris, quando avus prohibet in testamento, ne filius spurius habeat relictæ usum fructum, vel aliquid ei acquiratur, vel quando ejus pater jam erat mortuus; & quando dubitatur pro nepote est judicandum, *Menoch. de præsumpt. præf. 96. à num. 22. Philip. Portius, concl. utriusq. jur. concl. 26.*

18 Et quando nepos est incestuosus, avus ei donare non potest, nec talis donatio valet, *Castil. in L. 9. Tauri, verb. testamento, Mantienf. in L. 6 glos. 8. num. 23. tit. 8. lib. 5. recopil. Paleot. de not. cap. 53. num. 9. Placa de delict. cap. 14. num. 20. Gail. lib. 2. observat. 11. Cov. 2. part. Spons cap. 8. §. 5. num. 15.*

19 Et non solum potest cum nepotem instituere, sed eum tenetur alimentare in subsidium, quia eadem militat æquitatis ratio, quæ militat in patre, probatur *ex cap. cum haberet, de eo, qui duxit in matrim. quam pol. per adulter. in fin. Nicol. de Ubold. de success. ab intest. in part. 1. num. 47. Didac. in epitom. 2. part. cap. 8. §. 6. num. 16. Socin. conf. 161. n. 9. Molin. de just. & j. tom. 2. disp. 168. Cordob. de Lata in L. si quis à liberis; §. idem rescripsit, num. 42. de liber. agnosce Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 12. num. 10. Gam. decis. 11. num. 7. Lucid. de illegit. cleric. cap. 17. num. 9.*

20 Quod etiam procedit in proavo, qui tenetur alimenta spurio pro nepotialiis deficientibus, præstare, *Socin. conf. 161. num. 1. lib. 2. quanvis talis nepos, pro nepos ve sit natus ex filio, vel ne-*

pote spurio, Barb. in L. 1. 4. part. num. 71. ff. solut. matr. Aug. Barb. in collect. ad cap. cum haberet, de eo, qui duxit, Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 13. num. 1. §. 2. Rol. à Valle, conf. 54. num. 62. Gama decis. 11. num. 7. Cordob. à Lata in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit, num. 39. de liber. agnosce. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 64. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 17. num. 10.

Et non solum tenetur avus paternus alimenta nepoti præstare, sed etiam neptem spuriam dotare in subsidium, quia qui tenetur alimentare, tenetur etiam dotare, *Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 13. num. 2. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 17. Bossius de aliment cap. 7. num. 288. & in tract. de dote cap. 5. num. 9. Ripa in L. 1. num. 74. §. 81. ff. solut. matrim. Costa de remed. subsid. remed. 64. num. 1. & remed. 65. num. 3. Menoch. conf. 331. num. 18. Marefcot. variar. lib. 2. cap. 83. num. 39. Seraphin. in decis. rota 58. num. 6.*

Etiam in casu, quo talis vult esse monialis, *Bald. in L. fin. cod. de dot. promiss. Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ num. 79. de constitution. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 26 num. 7. Merlin. in decis. rotta 671. num. 11. part. 2.*

Quæ obligatio alimentandi filios, filias ve etiam ad avi paterni hæredes transit, quia hæc obligatio cum bonis transmittitur, *Fontanel. de pact. nupt. claus. 5. glos. 1. num. 118. Lup. de illegit. com. 1. §. 2. num. 29. Lucidor. de illegit. cleric. cap. 20. Bossius de dote, cap. 6. num. 20.*

Sed tota quæstio inter D. D. est an nepos legitimatus ex filio illegitimo succedat, mortuo jam patre, in maioratu avi? Partem

negativam defendunt plurimi, his rationibus, quia sicut filii spurii sunt incapaces succedendi patri, ut supra probavimus, & firmat text. noster, ita etiam sunt incapaces avo succedendi, ejus filii, primo quia appellatione parentum comprehenditur avus. *L. ex quinque, §. parentem, ff. de in jus vocand. L. appellatione 51. ff. de verb. signif. L. 1. L. 3 & L. 4. §. 2. L. fin. §. parentes, ff. de gradib. affinent. Parlador. lib. 3. different. 91. num. 40. Arnold. Corv. ad text. in dicta L. appellatione 51. ff. de verb. signif.*

25 Secundo, quia exclusa una persona, vel succedere prohibita, etiam excluduntur omnes descendentes illius, unde excluso patre spurio, etiam filius excludi debet, *L. si viva matre, cod. de bon. matern. L. illam, cod. de collationib. ubi Bald. Dec. conf. 85. num. 9. Paris. conf. 29. num. 47. Cravet. conf. 183. num. 2. Mieres de maiorat. part. 2. quest. 2. n. 82. Castil. lib. 5. contrav. cap. 103. num. 14. ubi congerit multa ad probandum, quod nepos legitimus ex patre spurio non potest succedere in maioratu, in quo non admittitur pater spurius propter vitium spurietatis, & ratio est, quia filius non debet esse melioris conditionis, quam ejus pater, *Cephal. conf. 46. num. 7 lib. 1. Mieres. sup. num. 83. cum relat. per eum.**

26 Rursus quia cum extremum, à quo quis descendit, sit inhabile, impedit conjunctionem alterius extremi, scilicet filii, qui succedere intendit; extrema enim vitiosa non junguntur, *L. bonorum, ff. rem ratam haberi: unde cum pater sit spurius, & hac ratione in capax ad succedendum*

filius ex eo descendens rejicitur à successione avi *Mieres de maioratu sup. num. 9. quia destructo medio, propter quod pervenitur ad extremum, vel finem, finis, vel dispositio in extremo tollitur, ex Imola in L. qui habebat, ff. de vulgar. qui allegat. Bald. & Roland. & Bursat. conf. 97. num. 8. lib. 1.*

Ulterius, quia successio non 27 fit per saltus, & ideo nullus admittitur ad succedendum, nisi præcedens gradus sit successibilis, ita tradit *Boetius, c. ns. 138. num. 8. lib. 2. destructo enim ordine, destruitur ordinabile, L. tria præcia, ff. de servit. rustit. & quia transmissio fieri non potest, cum persona media, per quam fieri debet, est inhabilis ad transmissionem, ut ex *Paul. de Castr. Cravet, & aliis refert Castil. sup. cap. 103. num. 15.**

Tertio probatur principaliter 28 hæc sententia ex his, quæ tradit *Mieres de maior. 2. part. quest. 2. num. 84. quia forma, & origo, quæ à radice deducitur, in quodlibet derivatur, L. in ratione 1. §. si à filio ibi: formam, & originem, ff. ad leg. F. l. id. L. quidquid in princ. de donat. L. tutor. ff. de fideiussorib. & corruptum in radice, corruptum est in consequentia *Bald. in L. qui rem, cod. locato. & quia exclusa radice, excluditur quidquid ab ea provenit, secundum eundem *Bald. in L. maximum vitium, cod. de lib. præter. Menoch. conf. 172. lib. 2. num. 3. & 4. Pereg. de fideicom. art. 27. num. 6. & omne quod deducitur per medium sapit naturam medii, si illud medium, sit naturale, & non simpliciter instrumentale, quia per medium specificatur, & naturatur, notat idem *Bald. conf.****

389. *in princ. lib. 2.* & ideo principium, & origo vitiosa derivatur in descendentes ab spurio in quocunque gradu existentes, & proponit exemplum dictus *Mieres. sup. num. 88.* veluti si quis seminet semen malum, quia omne illud, quod ex semine nascitur malum est, & eodem vitio infectum, unde idem *Cast. dict. lib. controu. cap. 67. num. 31.* & in confirmatione istius doctrinæ refert *Bald. in L. fin. cod. de verb. signif. num. 4.* qui asserit, quod filii bastardi non sunt de domo, nec continentur appellatione domus; qui tamen sunt filii primitivi, id est primus amor, & quod sic multo minus continentur nepotes eorum, etiam si sint legitimi, quia nulla consequentia potest esse legitima ex illegitimo nascendi principio, & radice corrupta, & quod sicut primus amor est contra bonos mores, secundus derivatus ad nepotes sine peccato originali esse non potest, & qui primitiva inficit, derivata vituperat, & *Bald. sequitur Dec. conf. 335. num. 1. Mier. sup. quest. 2. num. 121.*

29 *U*lterius adducitur pro fundamento hujus opinionis, quod nepotes spurii non possunt in maioratu succedere, quia hi non dicuntur de domo, & de familia neque jus civile eos cognoscit, neque nomine consanguineorum nominantur, *Bart. in L. tutelas, ff. de capit. diminut. Nogueir. alleg. 9. num. 21.*

30 *I*deo dicuntur personæ turpes & odiosæ, quare ad successionem feudi, & ad honores, & dignitates non admittuntur, *Cast. lib. 2. controu. cap. 19. num. 50. Solorsan. de jur. Ind. tom. 2. lib. 2. cap. 17. num. 2.*

Etiam quanvis statutum, vel aliqua lex determinasset, quod tales ad successionem admitterentur, non valeret, *Palest. de nothis, cap. 54. D. Solorsan. sup. cap. 17. uum. 2.*

Etiam cum hi sint extranei familiaræ, neque ad jus retractus admittuntur, ad quod consanguinei admittuntur, *Tiraquel. de retract. §. 1. glos. 8. num. 6. Spin. de testamentis, glos. 16. num. 30. §. 31. Gutier. lib. 2. prat. quest. 151. §. lib. 5. quest. 81.*

Etiam quia hi vocantur viles, degeneres, & ignobiles, & non vocantur filii, *cap. pen. 56. distinct. concordat lex Castellæ in L. 2. tit. 6, part. 7. auth. ex complexu, cod. de incest. nupt. auth. quib. mod. natural. efficiunt. leg.*

Etiam quia à successione remotentur, & non admittuntur per jus Divinum *Genes. cap. 21. ibi non hæres filius ancilla cum filio liberæ Cast. contr. lib. 5. cap. 82. num. 40.*

Fundantur etiam D. D. istam opinionem tenentes primo, cum hi non veniant appellatione filiorum, ideo ad maioratus successionem non admittuntur, quia non videntur esse de genere, seu agnatione, aut familia instituentis, *Greg. Lopes in L. 1. tit. 15. p. 4. verb. spurius, Molin. de prim. lib. 1. cap. 4. num. 4. §. lib. 2. cap. 11. num. 26. Solors. de jur. Ind. tom. 2. lib. 2. cap. 17. num. 6. §. 7. ubi ait quod in illis maioratus fundari non potest,*

Secundo, cum successio maioratus habeat annexam dignitatem, ad quam spurius admitti non potest, æquum non est eos admittendos, *Molin. lib. 3. cap. 3. num. fin. Gusman. de veritat. jur. verit. 5. num. 42. Larrea decis.*

32. n. 3. cum neque arma suorum portare possint, neque ejus nomina, *Mieres de maiorat. q. 2 p. 2. n. 24. § 94. Garc. de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 15. n. 36. Castil. lib. 5. controu. cap. 67. n. 31.*

37 Cum his, & aliis fundamentis defendit hanc opinionem *Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. n. 41. Ciriaco. controu. 206 n. 78. Carenare. sol. 212. n. 6. Barr. de success. lib. 17 tit. 17. n. 14. Fusar. de substitut. q. 314. n. 4. Aldobrand. conf. 3. Garc. de benefic. tom. 2. p. 7. cap. 15. n. 40. Roxas de incomp. p. 1. cap. 6. n. 110. Palaez 2. p. q. 2. n. 31. Maced. decis. 106.*

38 Contrariam opinionem defendunt alii DD. sequentibus rationibus, quia nepos, quanvis sit spurius, non est incapax succedendi avo, & ascendentibus, cum hi eos instituere possint, & illa incapacitas tantummodo habet respectum ad hereditatem paternam, & non ascendentium, ut probat, *text. in auth. quib. mod. natural. effic. §. filium, vers. si vero, L. fin. cod. de natural. liber. ubi Gothofred. lter. D Mart. de Success. legal. p. 1 q. 20. art. 7. n. 1. § p. 3. q. 7. art. 1. n. 7. Covas de sponsal p. 2. cap. 8. §. 5. n. fin. Pichard. ad inst. de Succession. ab intest. §. 7. n. 27. Carvalh. in cap. Raldaldus, p. 1. num. 512. § 513. Portugal de donat. reg. tom. 2. cap. 18. n. 88. Castil. tom. 5. controu. cap. 103. n. 2. & tantummodo illa prohibitio locum haberet, quando facta fuisset contemplatione filii, *Valdaur. observat. 18. à n. 5. Solorsan. de jur. Ind. tom. 2. cap. 17. n. 26.**

39 Et cum non inveniatur repugnantia in jure, ut nepos possit succedere in bonis avi ratione spurietatis; quia ratio, in qua se

fundat, *Molin. supra citatus, & alii DD. ad resolvendum, quod spurius non est capax succedendi in Maioratu fundato à patre, est propter incapacitatem, quam habet ad succedendum in bonis patris, ut declarat idem, Molin. lib. 2. cap. 11. n. 27. § n. 33. & ibi Add. sed quando fundatio maioratus est facta ad avo, vel alio ascendente, cessat illa incapacitas spurii, ut sic resolvit, Castil. lib. 5. controu. cap. 82. n. fin.*

Etiam admittendus est talis nepos ad successionem maioratus ex præsumpta avi, vel ascendentium voluntate, juxta, *text. in L. tale pactum, §. fin. juncta glos. ad fin. ff. de pact. Castil. lib. 4. controu. cap. 12. per tot.* quia quanvis in institutione deficiat vocatio expressa, supleri debet, sicut intelligitur propter perpetuitatem, juxta tradita per *Castil. tom. 6. cap. 143. n. 16.* quia si avus considerasset, quod omnes descendentibus legitimi deficerent, & quod bona sua vinculata manerent vacantia, ut corona de iis disponere, posset vel quod illa bona ad extraneos transirent, præsistente nepote, quanvis spurio, dubium non est, quod cum vocasset expresse, *argument. text. in L. Herenius 122 ff. de verb. signif. ibi potest enim fieri, ut singulari casu de filio senserit, deinde plenius omnibus liberis prospexisse voluerit, quod magis rationabile esse videtur, Larrea decis. 32. n. 56. & quanvis ille nepos sit illegitimus, neque ideo desinet esse de sanguine, & degenerare familiae ut fundat Joannes, Gutier. lib. 2. prat. q. 155. n. 2.*

Et credibile non est, quod fundator, sive avus, si consultus fuisset, voluisset, quod illa bona

bona ad alios transirent, relicta sua descendencia, *Larrea decis.* 33. n. 50. maxime quando natura non cognovit illam subtilem differentiam legitimorum, & illegitimorum, ut inquit *Natta conf.* 231. n. 4. *Tbesaur. quest. forens.* q. 22. n. 10. quia amor naturalis est ipsius met gradus, tam respectu legitimorum, quam illegitimorum, ut docet *Bald. in cap. quæ in ecclesiam*, n. 43. *de constitut. Paleot. de noth. cap. 34. n. 1. Tinaqueb. in L. si unquam, cod. de revocand. donat. verb. donatiene largitus*, n. 288. *Larrea decis.* 32. n. 7. *Riciul de jur. person. lib. 5. cap. 30. n. 3. testis est Imperator Justinianus in auth. quib. mod. natur. effic. legit. §. si quis sane ibi: Neque enim à principio quando sola natura sanciebat homines, antequam scriptæ pervenirent leges, fuit differentia naturalis, atque legitimi, L. hos accusare, §. item nec lex, ff. de accusationib. Camil. Borrel. de præstand. reg. Cathol. cap. 65. n. 28. Robles de represent. lib. 2. cap. 14. n. 3. connan. lib. 2. coment. cap. 16. n. 3. per illa verba ibi: Lex naturæ nullis se angustis includi passa est, eodemque jure filios omnes, quomodo cunque nati essent, habuit: tam pater est ejus institutor, qui ex concubina, meretrice ancilla consobrina, quam qui justa ex uxore liberos suscepit.*

42 Et non solum illa affectio est æqualis erga filios legitimos, & illegitimos, sed multoties superat apud filios illegitimos, ut cum multis probat, *Farinac. de testib.* q. 54. n. 159. & sublimatur hæc veritas, ex illo sacræ pag. *Genes. cap. 21.* quando Sara uxor Patriarchæ Abraham dicit ipsi Abraham, quod expellisset de domo sua Ismaelem filium suum, & ancillæ, cum es-

set adulterinus, per illa verba: *Ejice ancillam hanc, & filium ejus, non erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isac*, ait ibi sacer textus, quod illud durum fuit illi: *Dure accepit hoc Abraham pro filio suo*, intantum, quod necesse fuit revelatio Divina ad hoc obediendum, ut constat ex ipso met text. ibi: *Cui dixit Deus: non tibi videatur asperum super puero, & super ancilla tua: omnia, quæ dixerit tibi Sara, audi vocem ejus, & sic ait Abules. in dict. cap. 21. vers. dure accepit ibi: Quia Ismael filius erat Abrahæ, & naturali pietate inclinabatur ad eum, nec volebat expellere, nisi mandatum Dei intervenisset, Carn. Cayet in dicto cap. 21. vers. 11. ibi, iniquum, atque crudele videbatur ejicere filium proprium, ac primogenitum, nulla exigente culpa filii.*

Et non solum præsumitur ista 43 pietas, & affectio in parentibus erga filios, sed etiam in avo erga nepotes, *L. liberum, §. ultimo, ff. de verb. signifi. ibi: Neque enim dulciori nomine possumus nepotes nostros, quam filios appellare, Casanat. conf. 67. n. 30. Surd conf. 325. n. 14. vol. 3. Robles de præsent. lib. 3. cap. 7. n. 11. & 12. Lar. decis. 33. à n. 102. cum seqq.*

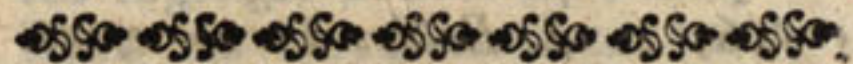
Et cum sint capaces nepotes 44 spurii succedendi suo avo, & aliis ascendentibus, qui eos instituire possunt, & vocare ad successionem maioratus, ut per *L. fin. cod. de naturalib. lib. liber. docet Castil. tom. 5. cap. 103. n. 2. Azeved. in L. 11. tit. 6 lib. 5. recopil. n. 47.* quia incapacitas filiorum non extenditur ad nepotes, *Palma Senior conf. 24. n. 8. Cephal. conf. 188. n. 18. vol. 3. clar. in §. emphiteusis, q. 30. spad. conf. 302. n. 6. lib. 3. Gus-*

- Gafman. de verit. jur. verit. 5. n. 72. Mans. consult. 297. & nostro regno docet, Cald. cont. 9. n. 80. Mart. de successione. legal p. 2. q. 4. art. 5. n. 22. Solorsan. de jur. Ind. lib. 2. cap. 17. n. 26. Eminent. card. de Luca de testament. discurs. 52. n. 3.*
- 45 Quæ opinio mihi totaliter non displicet, cum lex nostra, & jus commune, ad quod se refert, tantummodo prohibitionem succedendi ponat filiis, non vero nepotibus, & cum de his mentionem non facit, nos eam extendere non debemus ad nepotes, cum pænalis sit, ut docet *Bart. in L. Gail lib. 2. observat. 115. n. 5. Urceol. consul. forens. 57. n. 23. & quare vide sup.*
- 46 Et multo melius procedit nostra opinio, si ille avus fuerit maternus, quia ei spurius succedere potest per illa verba nostri text. ibi: *E assim poderaõ succeder quasisquer outros parentes por parte de sua mãy conjuntos*, cum illigimitatis macula non attendatur, quando agitur de successione conjunctorum ex linea, vel latere materno, *Luca de linea legal. art. 2. n. 28.*
- 47 Sic etiam quando maioratus fundatus fuit ab spurio, *Castil. controu. cap. 82. n. 35. Roxas de incompatibil. p. 1. cap. 6. n. 123.*
- 48 Sic etiam admittitur nepos, quando institutor maioratus, vocavit filios ejus, qui nisi spurios habere non poterat, *Mantic. de conject. lib. 11. tit. 19. n. 13. Roxas de incompatib. p. 2. cap. 6. n. 122.*
- 49 Vel quando omnes de familia deficiunt, in quo casu nepos spurius admittitur in subsidium, quanvis de eo in institutione mentio non fiat, neque vocatus fuit,

ne locus sit fisco, *Mieris de maior. p. 2. q. 2. à n. 134. Menaprat. lib. 1. q. 16. §. 2. n. 8. vers. septima conclusio, cum aliis Macedo decis. 106. n. 11. & ejus administratio ad coronam transeat, ut disponit, Ord. lib. 26. §. 17. Thom. Vaz alleg. 37. n. 1. Barb. vol. 30. n. 47. Cabed. decis. 51. & 52. p. 2. Portug. de donat. tom. 2. cap. 19. n. 58.*

Verum non admittendus est spurius ad successionem maiori-⁵⁰us, quando adest naturalis in æquali linea cum spurio, quia naturalis est admittendus excluso spurio, cum incapacitas naturalis non sit tam odiosa, quam spurii, *Roxas de incompat. p. 1. cap. 6. n. 128.*

Sed tota ista machina dissolvitur si institutor illos expresse vocet, *Valens. conf. 97. n. 65. & conf. 185. n. 43. Franc. Ramos de L. Macano in addit. ad Molin. lib. 1. cap. 4. ad n. 45.*

C A P U T XXVI.

Utrum filius spurius gaudeat nobilitate patris, & ad honores, & dignitates admitti possit, & an sit de agnatione, & de familia patris.

S U M M A R I U M.

1. *Spurius non succedit in nobilitate patris vulgo foro de fidalgo.*

Cum tales in jure vocentur viles, degeneres, & ignobiles ibidem.

2. *Quia*

- 2 Quia non sunt de agnatione patris.
- 3 Nec de parentela patris.
- 4 Nec de sanguine ex parte patris.
- 5 Nec veniunt appellatione conjunctorum.
- 6 Ideo nomen insignia, & arma familiae gestare non possunt.
- 7 Nec ad magistratus admittendi sunt.
- 8 Nec liberantur à solutione collectarum quas solvunt mechanici.
- 9 Verum hæc resolutio intellegenda non est quando tales spurii non sunt filii magnati.
Vel quando consuetudo aliter observatur, sicut in nostro regno utitur, & fere in omni Europa, ibidem.
- 10 Et cum hæc consuetudo generaliter observetur apud omnes nationes inconcussa, pro illa judicandum est.
- 11 Consuetudo circa nobilitatem enixe debet observari.
- 12 sicut filiis naturalibus ex Ord. lib. 5. tit. 92. §. 4. & 5. permissum est portare arma, & insignia familiae, ita etiam spurii.
Lusitano idiomate bastardi sunt indistincte filii extra matrimonium, hac de causa Ord. supra per verbum bastardos intellegitur de spurii, illegitimi naturales saterique, ibidem.
Verba intellegi debent secundum communem usum loquendi, & consuetudinem regionis, ibid.
- 17 Si spurius fuerit legitimatus per subsequens matrimonium vel per rescriptum principis admitti potest ad omnes dignitates.
- 18 Nobilitatem matris, spurius

habere non potest, cum per illud delictum ejus mater, nobilitatem perdat.

CUm in cap. sup. proxime tractemus de successione maioratus, in quo honor, & dignitas consistit, ut ego ipse refero multoties in com. ad Ord. circa filios spurios; nunc inquirendum est, an hi nobilitate parentum gaudeant; in quo puncto dicendum est, quod spurii non succedunt in nobilitate patris, vulgo, em fidalguia de Solar, ou foro de fidalgo, ut concludit Carvalh. in cap. Raynaldus de testament. part. 1. num. 248. cum seq. Garcia de nobilitate, glos. 1. §. 1. num. 61. scobar de puritat. sang. part. 1. quest. 4. §. 6. num. 5. cum tales in jure vocentur viles, degeneres, & ignobiles, cap. si gens Anglorum, distinct. 5. text. in cap. conjunctiones 35. quest. 2. cap. cum multæ 15. quest. 8. quia neque adulterinae plantæ radices altas, neque stabilem sedem prodeunt, sicut docet Illustris. à Cumb. ad text. in cap. si gens Anglorum 10. distinct. 56. num. 4. Paleot. de noth. cap. 55. num. 1.

Cum non sint de agnatione patris nec de domo, Bald. in cap. per tuas, vers. quero de maior. & obeaent. Alexand. in L. ex facto, ff. ad Trebel. Hipolit. singul. 273. Cotta in memorabil. verb. Bastardi, Menoch. conf. 117. num. 51. Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. num. 47. Bart. in L. pronuntiatio, §. familiae, num. 2. ff. de verb. significat; Felin. in cap. presentia de probationib. num. 23. Casaneus in Catalog. glor. mund. 1. part. consid. 24. §. 75. §. 11. part. consid. 15. Rochus de jur. patronat. verb. competens, quest. 2. num. 10. Castil. in
L^{es}

- L. 27. Tauri num. 24. Gom. in L. 7. Tauri, num. 4. Menoch. de præsumpt. præf. 8. num. 5. lib. 4 Azeved. conf. 24. num. 14 cervantes in 10. Tauri, num. 34. Tusc. prat. lit. S. concl. 414. Mant. de conjectur. lib. 8. tit. 12. à num. 20. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 82. Mieres. de maioratu, part. 2. quæst. 2. n. 24. § 98. Castil. contron. lib. 5. contron. 67. num. 31.
- 3 Nec de parentela patris, Butrius in cap. per venerabilem, qui filii sint legit. Casaneus in Catalog. glor. mund. consid. 15. Rochus de jur. patronat. verb. competens, quæst. 2. num. 10.
- 4 Nec de sanguine ex parte patris, L. si spurius, ff. und cognat. Tiraq. de nobil. cap. 15. num. 10.
- 5 Nec veniunt appellatione conjunctorum, Casaneus in Catalog. glor. mund. consid. 11. Garcia de benef. part. 7. cap. 15. num. 36. 37. § 38.
- 6 Ideo nomen, insignia, & arma familiæ gestare non possunt, Mieres. de maiorat. part. 2. quæst. 2. ex num. 24. § 98. § num. 111. Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. n. 47. Menoch. conf. 117. num. 57. Baldassar. de Angel. ad Gizarel, dec. 10. num. 9.
- 7 Neque ad magistratus admitendi sunt, Mastril. de Magistr. lib. 2. cap. 12. num. 37. Frances. de eccles. cathedral cap. 28. num. 81. cum non sint capaces bonorum, & dignitatum, Veral. part. 1. dec. 8. num. 1.
- 8 Nec liberantur à solutione collectarum, quas solvunt mechanici, Balmaced. de collect. quæst. 39. num. 2.
- 9 Verum hæc resolutio intelligenda non est, quando tales spurii non sunt filii magnati, vel quando consuetudo aliter obser-
- vatur, sicut in nostro regno utitur, & fere in omni Europa (quidquid asserat. Carvalh in c. Raynaldus, part. 1. num. 251. de testament. § Reynos. observ. 53. n. 25.) cum pro hac resolutione sit opinio Bart. in L. ult. cod. de verb. signif. § in tract. de insign. § arm. num. 11. Bonus de Castil. de nobilit. part. 4. num. 4. circa fin. Ricc. collect. 1062. Benedict. in cap. Raynuntius in verb. declara, num. 31. de testament. Tiraquel de nobilit. cap. 15. num. 25. Ant. sola in decret. Subad. decret. de insign. § arm. gl. unic. num. 5. Gutier. prat. lib. 2. quæst. 55. num. 2. Raudens. in tract. de analog. lib. 1. cap. 30. num. 81. Petr. Heig. part. 1. quæst. 21. num. 14. Petr. de Grev. ad pandect. exerc. 27. thes. 26. Harton. Pistor. part. 1. quæst. 30. num. 37. Thoming. decis. 48. num. 26. Gutier. in S. sui inst. de hered. qualit. § differ. num. 10. Parlador. rer. quotidian. diferent. 145. num. 6. Quid Pap. decis. 580. Boer. decis. 127. in fin. Rayneir. in tract. de nobil. in 2. quæst. 5. Nevis. conf. 8. num. 19. Balmaced. de collect. quæst. 39. n. 5. Philip. Pasch. de virib. potest. part. 4. cap. 2. num. 26. Mantens. in L. 7. tit. 11. lib. 5. recopil. glos. 2. num. 5. Roxas in epitom. succession. cap. 15. num. 22. Azeved. conf. 24. num. 27. § 29. San. Felic. dec. 56. num. 17. Bars. de filiis non legit. nat. in princ. num. 8. Socin. conf. 1. lib. 3. Corneus conf. 169. lib. 3. Paleot. de noth. cap. 60. num. 5. Turturret. lib. 1. de nobil. gentil. cap. 7. Hopping. de insign. cap. 7. §. 3. num. 142. part. 10. Otalora de nobilitate, 2. part. 3. princip. cap. 3. num. 3. in fin. Portugal. de donat. reg. tom. 1. lib. 1. cap. 17. num. 49. § num. 50. Barb. lib. 3. vot. 98. num. 52. § 53. Valasc. de partit. cap. 13. num. 173.

Solorsan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 17. num. 10. §. probat. nostra Ord. lib. 4. tit. 92. §. 4. §. 5. §. in lege Castel. lib. 1. tit. 17. part. 7. & ibi. Gregor. Lopes.

10 Et cum hæc consuetudo generaliter observatur apud omnes fere nationes inconcussa, pro illa judicandum, & contulendum, *Bart. in L. ult. cod. de verb. signif. Grac. de nobilit. glos. 20. num. 36. Larrea decis. 32. num. 43. Theod. Hopping. de insign. part. 10. cap. 7. n. 3. num. 142. Gasp. Ant. Thes. quest. forens. lib. 2. quest. 45. n. 1. eleganter docet Ant. de Villasboas, e Sampaio nobiliarchia Portug. c. 19. §. 176. cujus verba sunt sequentia.*

11 A respeito dos espurios ha mais duvida, e tem todos communamente, que não gozão da nobreza herdada; mas venerando sempre as resoluções de Varoens tão doutos, que assim o dizem, parece que neste Reyno se deve observar em ordem aos espurios (com mais, ou menos falta do nascimento) as mesmas resoluções de direito, que a respeito da nobreza se consideraõ a favor dos filhos naturais. Seja a primeira razão a do costume, que nestas materias da nobreza pode tudo, como se vê em *Bart. in L. ult. cod. de verb. signif. Azeved. in L. 10. num. 51. tit. 8. lib. 5. recop. Grac. de nobilit. glos. 20. n. 36. e quem tiver mediano conhecimento das familias, acharã neste Reyno muitas continuadas pela linha destes filhos como o lustre, e esplendor antigo, usando da nobreza, armas, e apelidos de seus antepassados, e subindo a cargos nobres sem obstaculo algum de defeito; e ainda que esteja em contraria opiniaõ de muitos autho-*

res, cessa esta onde o costume estabeleceo outra cousa, e a observancia legislou por diferente estito; como em termos advertio Barbof. no repert. lit. S. verb. spurius pag. 360. col. 1. in princip. e já assim o entendo, Phæb. 1. part. decis. 55. in fin. a respeito dos filhos dos prelados, fundado no costume, que abrogou a ley pela doutrina de Bart. na L. 1. num. 52. cod. de dignitat. lib. 12.

A segunda razão he fundada na mesma Ord. e disposiçãõ della que parece assim o quiz, em quanto no lib. 5. tit. 92. §. 4 e 5. permite aos bastardos usarem das armas de sua familia, e assim como aos filhos naturais por esta ley foy concedida a nobreza de seus pays e avõs, devem tambem gozar della pela mesma razão os filhos espurios assim huns, como outros são bastardos: por quanto como já fica dito, conforme ao costume, e uso de fallar neste Reyno, bastardos se chamaõ todos os filhos, que não são de legitimo matrimonio, sejaõ espurios ou sejaõ naturais; e quando a Ord. no lugar allegado falla dos bastardos, procede nos spurios, e deve observar-se a respeito delles na mesma forma, que se entende em ordem aos filhos naturais, porque assim huns, como outros se incluem na palavra bastardos, e este he o costume vulgar, e uso ordinario de fallar neste Reyno, conforme ao qual se devem entender as palavras da Ord. a qual em quanto falla dos bastardos, e lhe concede a nobreza de seus avõs, d. tit. 92. §. 4. e 5. procede tambem nos espurios, que se comprehendem de baxo da mesma palavra, quia verba debent intelligi secundum commune usum loquendi.

& consuetudinem regionis, *Gratian. forens. cap. 78. num. 29. C. 11. forens. l. b. 2. quest. 38. num. 8. C. conf. 19. num. 47. Surd. conf. 313. num. 87. C. conf. 454. num. 28. e assim. em termos o tem,* Cravalho d. 1. part. numer. 250. *posto que nos seguintes obrigado da opiniaõ commua siga o contrario. Naõ ignoro o que diz Reinos. observat. 53. numer. 2. naõ advertindo no uso commum de fallar deste Reyno; (mas como o disse Seneca epist. 33.) nem de tudo se lembraraõ os antigos; qui ante nos [diz elle] i a iavenerunt, non domini nostri, sed duces sunt: patet omnibus veritas, non dum est occupata tota multum ex illa etiam futuris relictum est: sejaõ os filhos bastados conhecidos por filhos de seuus pays, de sorte, que seguramente se possa dizer delles o que del Rey Dom Joaõ o primeiro disse Luiz de Camões Cant. 4 Oit. 2.*

Joanne sempre Illustrre alevantado por Rey, como de Pedro unico heredeyro

(Ainda que Bastardo) verdadeyro.

13 *Conservem-se na estimaçaõ, e respeito de seus avõs; e tendo com que luzir, sem as rezoens de queixa, que la fazia o outro em Alcianto Embl. 120.*

Poteram superas volitare per arces, me nisi paupertas invida de perimeret.

14 *Logo seraõ nobres, e logo fidalgos, porque na verdade somente saõ espurios, e somente saõ bastardos aquelles, aquem a miseria naõ deixa abrir as azas.*

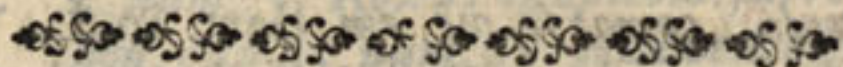
15 *Tenet etiam istam opinionem Moreno de Vargas en la Nobleza de España, discurs. 3. n. 16. Thores de Mena var. lib. 1. q. 16. n. 9. C. 37.*

Nec opinio Portugal sup. n. 54. 16 obstat cum loquitur attento summo jure, & non attenta consuetudine.

Et si spurius fuerit legitimatus 17 per subsequens matrum, vel per Principis rescriptum, potest ad omnes honores, & dignitates admitti, *Otalora de nobilit. 2. p. 3. princip cap. 3. n. 4. Villasboas sup. in cap. 19. Lara de Cappel. lib. 2. cap. 4. n. 110. cum multis scano in propugnacul milit. discent. 3. cap. 1. n. 28. Portug. sup. n. 72.*

Sed nobilitatem matris spurius 18 habere non potest, cum per illud delictum ejus mater nobilitatem perdat, verbi gratia, *adulterio, incestu, sacrilegio, & etiam quia copula, ex qua spurius nascitur, semper matri ignominiosa est, Portug. sup. cap. 17. n. 71. Carvalho in cap. Raynaldus p. 1. n. 253.*

Neque dicas, quod spurius fi- 19 lius magnati est infamis infamia facti, vel juris, & ideo aliqua nobilitate gaudere non potest: ad quod dico, quod spurii non sunt infames, neque est textus in jure, qui hoc disponat, verum hi ad magnas dignitates evehuntur, *Optime Mindanus consult. Saxenic. lib. 3 q. 16. à n. 36.*

C A P U T XXVII.

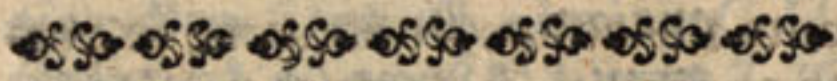
Utrum filius spurius possit instituire patrem, vel ei alimenta præstare.

S U M M A R I U M.

1 *Sicut pater tenetur præstare alimenta spurio ita e converso, quia ad ipsos consideratur eadem*

- dem ratio naturalis.
 Mater non potest succedere spurio, nec filius spurius matri
 glos. 4. n. 1.
- 2 Ratio quia equalis utriusque turpitudine versatur.
 - 4 Spurius natus ex conjugata, & conjugato matri non succedit, nec ab intestato, nec ex testamento.
 - 5 Etiam in casu quo legitimi consensiant, cum illa prohibitio nascatur ex causa publica quam particulares derogare non possunt.
 - 6 Filius spurius, natus ex soluta, & conjugato, matri soluta, succedere potest cum talis coitus quoad matrem, non sit punibilis.
 - 7 Non autem patri conjugato succedit.
 - 8 Spurius natus ex muliere conjugata, & viro soluto non succedit matri quia coitus est punibilis.
 - 9 Nec etiam procedit quando spurius natus ex concubina, domi retenta, & conjugata.
 - 10 Spurius matri succedit quæ per violentiam passa fuit copulam habere.
 Quia coitus iste nec damnabilis, nec punibilis est, ibidem.
 - 11 Succedit etiam spurius quando conjugata cognita fuit per illum quem virum suum putabat.
 - 12 Et quando nascitur ex soluta cognita per conjugatum accidentaliter.
 - 13 Vel quando conjugata cognita fuit ab illo qui poterat eam cogere.
 - 14 Mater tenetur lactare filium primis tribus annis ad quod pater non cogitur.
 - 15 Ampliatur quod ipsa mater potest filium retinere intra triennium, quamvis ei lac non præstet, & impensas à patre petere.
 - 16 Sed non procedit quando mater spurii est conjugata.
 - 17 Quando ejus mater lacte egit.
 - 18 Vel quando mater pauperie miserime vivit.
 - 19 Vel quando mater magna nobilitate floret.
 - 20 Quando adsunt ista impedimenta onus lactandi ad patrem transit.
 - 21 Obligatio lactandi spurium intra triennium intelligi debet, simpliciter de lacte, & non ultra alia.
 - 22 Ratio quia matres illos filios lactare teneantur.
 - 23 Mater tenetur alimenta præstare filio spurio quando est dives, et pater pauper.
 - 24 Et tenetur dotare filiam spuriam quando ejus pater bonis caret, & mater sufficientia habet.

Certum est ex DD. sup. relat. in hoc opere quod sicut pater filium spurium instituire non potest, sic etiam spurius eum instituire prohibetur; verum quo ad alimenta, cum hæc obligatio sit correlativa, etiam filius tenetur alimenta præstare parentibus, quia etiam ad ipsos consideratur eadem ratio naturalis, Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 5. Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 3. Surd. de aliment. tit. 1. q. 20. n. 4. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. num. 52. in fin.

Ad Verba.

G L O S. IV.

Ou mãy não pode succeder.

V Erba nostri textus tam respectu filii spurii, quam respectu matris ipsius met spurii intelligi debent, cum jus succedendi sit reciprocum de filiis ad parentes, & de parentibus ad filios, *L. nam, & si parentibus, ff. de inoffic. testament.* ob quam causam dicendum est, quod mater non potest succedere spurio, nec filius spurius matri, quando talis spurius natus fuit ex coitu damnato, & punibili quo ad matrem, & non sufficit quod sit tantummodo talis coitus damnatus ad hoc, ut non succedat mater filis spuris, vel spurius matri, sed necesse est, quod etiam sit punibilis per aliquam legem juris communis, vel nostra Ordin. respectu matris, ut intelligit, *Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 18. n. 76. & 81. Valisc. consult. 29. n. 10. Carvalh. in cap. Raynaldus de testamentis; p. 1. n. 506. P. Pinheiro de testamentis, disp. 5. n. 41. Gabriel Pereira decis. 12. n. 7.* ubi ait, quod de filius spurius succedat matri, requiritur, quod ille coitus sit punibilis ex utraque parte, nostram autem conclusionem probat, *text. in auth. quib. mod. natural. efficiant, sui, §. fin. L. si quis incesti 6. cod. de incest. nupt. glos. magn. in L. si qua illustris, in verb. cum legitimis circa medium, Cod. ad senat. cons. orfic. glos. in auth. ex complexu, in verb. indigni, & glos. in §. novissime, verb. admit.*

ti, inst. ad senat. cons. orfic. Bart. in L. fin. n. 4. ff. de his, quib. ut indign. Bald. cons. 267. n. 10. lib. 1. & cons. 447. n. 7 lib. 5. Alexand. cons. 60. n. 16. lib. 2. Dec. cons. 306. & cons. 311. Goz. cons. 20. n. 4. Alba cons. 37. Rustic. in L. cum avus de condit. & demonstrat. lib. 3. cap. 1. n. 210. cotta verb. Bastard. Natta cons. 421. n. 5. Menoch. cons. 60. n. 31. cravet. cons. 184. n. 3. Surd. decis. 249. n. 30. Nicol. de Ubald. de successione ab intest. n. 29. Paleot. de noth. cap. 40. n. 4. & cap. 43. num. 1. Balb. Thom var. tract. 2. cap. 23. n. 464. cujacius lib. 14. quest. Papiuan. in L. nam, & si parentibus, ff. de inoffic. testam. Mangil. de imputationib. q. 1. n. 11. Carvalh. in cap. Raynald. de testament. p. 2. n. 56. Harp. ad princ. inst. de heredit. que ab int. deffer. n. 347. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. num. 38. Aym. cons. 166. Gracian. discept. forens. cap. 35. n. 27. Barb. hic. n. 7. Gomes in L. 9. Tauri, n. 9. & 13. Gutier. lib. 2. prat. q. 105. Franch. decis. 47. Covas de spons. 2. p. cap. 8. §. 5 n. 21. Sanches cons. moral lib. 4. cap. 3. dub. 10 & 44. Aquila ad Roxas de incompat. p. 1. cap. 6. numer. 107. Manfrel. observat. 90. n. 35. Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 21. n. 23. Tepat. var. tit. 439. cap. 8. Fragos. de regim. reip. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 145. Rib. Netto comment. jur. civil. lib. 2. tit. 4. n. 19. Tello Fernand. in L. 9. Tauri, n. 3. & 6. Vinius in §. novissime 3. inst. de sen. consult. Orfic. Forster. de successione ab int. cap. 50. n. 1. & 2. lib. 6. Trentacinq. var. lib. 1. resolut. 2. de noth. & spur. Ant. Faber lib. 5. cod. Fabrian. tit. 16. de naturalib. & spur. de fin. 6. Robles de represent. lib. 2. cap. 14. n. 2. Almeyda alleg. 2. n.

13. *Franch. decis. 645. Thesaur. decis. 211. Surd. decis. 249. n. 20. Alb. conf. 37. Decius conf. 306. Goz. conf. 20. n. 4. Roland. à Valle conf. 74. n. 23. lib. 1. Ruyn. conf. 14. n. 15. lib. 3. Lup. de ill git. com. 1. §. 5. n. 9. Gail. observat. 88. n. 19 lib. 2. Castro de bem morrer p. 1. cap. 2. §. 10. n. 4.*

2 Concordat lex Castellæ, L. 11. tit. 13. part. 6. §. L. 7. tit. 8. lib. 5. recop. ibi; *Salvo si los tales hijos fueren. de damnado, y punible ayuntamiento de parte de la madre, que ental caso mandamos, que no puedan heredar a sus madres ex testamento, ni ab intestado, & ratio est, quia æqualis utriusque turpitudine versatur, Mens. de testam. tit. 6. n. 84.*

3 Et sic etiam intelligo text. nostrum procedere generaliter, nulla facta distinctione inter matrem illustrem, vel mechanicam, quia punitio illius coitus tam in nobili, quam in mechanica verificatur, cum verba illius text. generaliter disponant ibi: *A que o pay ou mãy naõ podem succeder, Bart. salicet. Bald. in L. si qua illustris, cod. ad senat. consult. orfic. Bald. conf. 457. n. 1. §. 7. vol. 5. Bero conf. 164. n. 3. lib. 2. Tiraquel. de nobilit. cap. 20. n. 131. Navar. in cap. considerat §. ingratus, de penitent. dist. 5. Balth. Thom. var. tom. 2. cap. 23. n. 626. Fragos. de reg. reip. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 145. Card. in prax. verb. filius num. 33. Surd. conf. 249. n. 10. quia illa differentia, de qua DD. utuntur inter matrem illustrem, & vilem, procedit tantummodo in filiis naturalibus, Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 44.*

4 Ex quibus venit, quod spurius natus ex conjugata, & conjugato matri non succedit, nec

ab intestato, nec ex testamento, cum ille coitus sit ab utraque parte punibilis, & damnatus, *Decius conf. 311. num. 1. §. 2. Balth. Thom. var. tract. 2. cap. 23. num. 471. Tello Fernand. in L. 9. Tauri, num. 4. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. num. 44.*

5 Etiam in casu quo filii legitimi consentiant, cum illa prohibitio nascatur ex causa publica, quam particulares derogare non possunt, *Bart. in L. fin. n. fin. ff. de his, quib. ut indign. Alexand. conf. 129. n. 15. vol. 6. Cravet. conf. 200. Surd. decis. 249. n. 25. Mostaf. de caus. piis tom. 2. lib. 8. cap. 11. n. 34.*

6 Infertur etiam, quod filius spurius natus ex soluta, & conjugato, matri solutæ succedere potest, cum talis coitus quod matrem non sit punibilis, quanvis sit damnatus, *Bart. in L. fin. ff. de his, quibus ut indign. Paul. de Castr. conf. 34. super primo dub. lib. 2. Alexand. conf. 139. in fin. lib. 1. Socin. conf. 148. Decius conf. 306. §. 311. Thesaur. lib. 1. forens. cap. 22. num. 11. Gomes in L. 9. Tauri, num. 1 Valasc. consult. 29. num. 10. Barb. hic num. 6. §. 7. Gabriel Peireir. decis. 12. n. 3. August. Barb. vot. 67. Portug. de donat. reg. tom. 2. c. 18. num. 82. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 46. Sousa in L. femine n. 126. ff. de reg. jur. P. Pinbeir. de testam. disp. 5. n. 36. Ciriac. controu. 236. n. 37.*

7 Non autem patri conjugato succedit, cum ibi ex ejus parte coitus censeatur punibilis, *Decius conf. 306. Goz. conf. 21. n. 23. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 35. Leo decis. 40. n. 16. lib. 3. Hodiern. ad Surd. decis. 249. n. 4.*

8 Sed hoc non procedit quando ille spurius est natus ex muliere conjugata.

conjugata, & viro soluto, quia tunc talis coitus est damnatus, & punibilis ex parte matris, quod sufficit, ut spurius non succedat matri, *Dec. conf. 306. n. 5. Ithes. lib. 2. quæst. for. part. 26. n. 9. Cacial. in L. si qua illustris, cod. ad senat. conf. orfic. n. 39. Nata conf. 421. n. 5. & 6. Surd. conf. 456. n. 14. Menoch. c. 60. n. 15. Tello Fernand. in L. 9. Tauri, n. 4.*

9 Nec etiam procedit quando ille spurius natus est ex concubina domi retenta, & conjugato, quia etiam in hoc illa requisita considerantur, *Valasc. conf. 29. n. 6. Mena ad Gam. aecif. 23. Barb. hic, n. 7. Port. de donat. reg. tom. 2. cap. 18. n. 83.*

10 Nec etiam procedit quando ille spurius natus est ex muliere, quæ per violentiam passa fuit cum aliquo copulam habere, quia tunc non dicitur ille coitus improbus, neque punibilis quoad matrem, ob quam causam ejus filius successibilis est matri, *L. vim passam, ff. de adult. L. fedissimam, §. remouet, postul. Bal. in L. eam quam, num. 25. cod. de fideicom. Rust. in L. cum avus, de condict. & demonst. lib. 3. cap. 1. n. 211. cabrer. de metu, lib. 2. cap. 41. n. 23. Bald. conf. 267. n. 5. lib. 1. Paleot. de not. cap. 45. n. 14. Balthes. Thom. var. tract. 2. cap. 23. n. 680. Molin. de just. & jur. disp. 167. vers. illud præterea.*

11 Nec etiam procedit quando conjugata cognita fuit per illum, quem virum suum putabat, in quo casu ejus filius ad successionem admittitur, ut notatur in cap. inhibito de clandestina desponsatione Rustic. sup. n. 212. Molin. de just. & j. tract. 2. disp. 167. concl. 4. vers. illud præterea.

12 Nec etiam procedit quando

spurius nascitur ex soluta cognita per conjugatum accidentaliter, *Decius decis. 306. col. fin. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 36.*

Nec procedit quando conjugata cognita fuit ab illo, qui poterat eam cogere, sicut à Rege, in quo casu ejus filius succedit, cum ille coitus non puniatur, *Bald. in L. eam quam, cod. de fideicom. Surd. decis. 249. num. 11, vel a Tirano, Bald. in L. si qua illustris, n. 1. cod. ad orf. cisuentes in L. 9. Tauri, n. 2. Nicol. de Ubald. de succes. ab int. in 1. part. n. 45.*

Et quanvis mater non possit instituere filium spurium, neque ille in bonis ejus succedere, ut *sup. ex n. 1. probatum manet; at tamen ejus mater tenetur eum lactare in primis tribus annis, ad quod spurii pater non tenetur concurrere, quæ resolutio firmiter apud omnes est, & de ducitur expresse ex Ord. lib. 4. tit. 99. §. 1. ibi e se o filho naõ for nascido de legitimo matrimonio, quer seja natural, quer spurio, e de qualquer outra condiçãõ, a mãy serã obrigada a criarlo de leite até 3. annos concordat jus Hispanicum in L. 3. tit. 19. part. 4. L. 3. tit. 8. lib. 3. fori de jure canonico deducitur ex text. in c. ex litteris 2. de convert. in fidel. ibi & puerum post triennium apud patrem non suspectum ali debeat, & morari, & ibi glos. verb. post triennium: de jure civili L. nec filium, & glos. cod. de patr. potest. docent Theologi, sicut Mendonça lib. 4. Regum cap. 1. vers. 22. Hugo Cardinalis in cap. 21. Genes. vers. 8. Abulens. & Sanchez in iib. 2. Machab. cap. 7. Valisius de Sacra Philosophia, cap. 83. Molin. de just. & j. tom. 2. disput. 168. §. mater, Sanch. de matrimonio, lib. 10. disput. ult. Abbas in cap. cum habe-*

haberet, de eo, qui dux. in matr. quam polluit per adu't. n. 8. § 9. Joan. Bapt. Roza in Eucidario Deipar. tract. 13. cap. 1. Navar. in manual. cap. 14. num. 17. Covas de Sponsal. 2. part. cap. 8. §. 6. n. 13. Bonacin. de matrim. quæst. 4. punct. 15. num. 7. Lessius de just. § j. lib. 2. cap. 10. dub. 7. num. 42. Azor moral. part. 3. lib. 5. cap. 6. quæst. 2. Rebel. de obligat. just. lib. 3. quæst. 1. num. 15. Armil. verb. alimenta, Angel. verb. alimenta, Villalob. tom. 2. tract. 41. different. 8. Tru- lench. in Decalogo, lib. 4. cap. 1. dub. 3. num. 23. § 24. Megal. part. 2. cap. 23. quæst. 1. num. 12. Fagundes in Decalog. lib. 4. cap. 1. num. 12. Sa- nes, lib. 7. clavis cap. 7. num. 6. Re- ginald. tom. 2. lib. 20 n. 33. Silvest. verb. alimenta, Tabiena verb. ali- menta, Luyman. lib. 5. tract. 10. p. 3. cap. 5. n. 5. Benedict. Pereyr. in prompt. juridic. lit. M. n. 1196. pro- probat etiam glos. in cap. cum habe- ret, de eo, qui dux. § glos. in L. ali- menta, vers. materna, cod. de negot. gest. § glos. in §. illud. in vers. filios, in auth. ut liceat matri. § avia, Bart. in tract. de alimentis, n. 13. § in L. si quis à liberis, §. si mater, ff. de liber. agno c. Bald. in L. alimen- ta, cod. de negot. gest. num. 2. Arent. § Alex. in d. L. alimenta, Plat. in § jus naturale, inst. de jur. natur. gent. § civ. cordob. in L. si quis à li- beris, §. si mater, num. 1. ff. de liber. agnoscend. Clement. Ascan. de virib. patr. potest. cap. 4. num. 22. Paleot. de noth cap. 48 Nev in Silv. nupt. lib. 3. num. 36. Greg. Lopes in proem. tit. 19 part. 4. Harpret. ad princ. inst. de jure natur. gent. § Civ. n. 9. Grac. de expensis, cap. 3 n. 29. Mon- talv. in L. 3. tit. 8. lib. 3. fori Pasch. de virib. patr. potest. part. 2. cap. 3. num. 48. Valisc. cons. 92. num. 1. Sa- licet. in L. si quis à liberis, §. si ma- ter, ff. de liber. agnosc. Cephal. cons. 714. Mins. cent 6. observ. 21. n. 3. Coler. de aliment. lib. 1. cap. 6. n. 4. Brunem. in d. L. neque filium, num. 5. Roxas de success. cap. 22. num. 1. Donat. à Fin. tom. 1. commun opin. lib. 5. tit. 14. num. 15. Bellacomb. tom. 2. lib. 8. tit. 29. num. 22. Lara in compend. vit. homin. cap. 13. n. 59. Cardos. in prax. verbo alimenta num. 12. § verb. pater, num. 18. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 3. Cujac. lib. 19. observ. cap. 40 Go- thofred. in d. L. neque filium. Rol. à Valbe, cons. 54. n. 80. lib. 2. Lamber- tin. de jur. patronat. art. 6. q. 3. n. 21. Novellus in tract. de dote, p. 6. priv. 16. Pal. Rub. in c. per vestras, notab. 3. §. 23. n. 8. Petr. Ferrar. in prat. in forma pro legato rei sin- gularis, verb. coram vobis, n. 129. Camerius variar. cap. 16 n. 13. § 14. Thesaur. decis. 3. n. 7. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 23. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 62. Molfesius ad consuetud. Neapol tom. 1. p. 4. q. 11. Aug. Barb. in colle- ctan. ad text. in L. alimenta, n. 14. cod. de negot. gest. Alter Barb. in remission. ad Ord. lib. 4. tit. 99. in princ. n. 2. Surd. de aliment. tit. 1. q. 13. § 14. Narbon. annalium, ann. 3. q. 1. n. 3. § 6. § q. 2. Ca- ranza de part. capit. 3. §. 4. num. 25. cum seqq. Castejon. alphabet. jur. lit. M. verb. mater n. 1. Me- noch. de arbitr. cas. 396. Gonsales ad text. in cap. ex litteris 2. n. 3. de Convert. infidel. Themud. decis. 32. n. 2. § 3. Cassaneus in consuetudin. Burgund. tit. de sinf. rub. 6. §. 8. n. 12. Amanel. de Clarisa q. sing. 7. oras. decis. 46. n. 10. Tapat. var. tit. 441. cap. 3. Castan. in decis. rot. decis. 18. n. 7. Bossius de aliment. cap. 7. n. 299. § 316. Valeron. de transact. tit. 3. q. 1. n. 67. Thoro- vot. 94. à n. 13.

- 15 Quæ resolutio ampliatur, quod ipsa mater potest filium retinere inter triennium, quanvis eilac non prættet; & impensas à patre petere, *Gabriel comm tit. de aliment. concl. 1. n. 17. § 27. Ba th. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 502. Ord. lib. 4. tit. 99. §.*
- 16 Sed hæc resolutio non debet intelligi, quando mater ipsius spurii est conjugata, quia in hoc casu non tenetur spurium lactare, nec ad hoc potest obligari à iudice propter vitæ periculum, si ejus maritus sciat, & honestatis causam, matrimonii que reverentiam, in quo casu jubet lex nostra *lib. 1. tit. 87. §. II. eos educere in Hospitali, per illa verba: E naõ o querendo fazer, ou sendo filhos de religiosos, ou de mulheres casadas, os mandaraõ criar à custa dos Hospitales, ou albergarias, que houver na Cidade, Villa, ou lugar, cum Gama, decis. 34. n. 1. § Agidio, 1 p. in L. ex hoc jure, in initio, n. 34. sic etiam resolvo in comment. ad Ord. lib. 1. tit. 87. §. II. n. 35. ex qua doctrina infero etiam, quod neque monialis ad hoc tenetur, neque cum expensis ad hoc concurrere propter honestatis causam, & monasterii reverentiam, & deducitur ex verbis illius §. II. ibi: Religiosos neque etiam consanguinea, vel affinis ad hoc obligatur, quando in illa consideratur eadem ratio, & periculum vitæ, si ejus parentes sciant velei de ducus sit, *Roland. à Valle, conf. 54. in fin. lib. 2. Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 23. Surd. de aliment. tit. 1. q. 14. Baltbes. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 602. Molin. de just. § jur. disp. 168. vers. si mater, Carranz. de part. cap. 3. §. 4. n.**
- 17 36. § 40.
Ex quo intellectu venit intel-

ligenda nostra resolutio, quando ille spurius est natus ex soluta, & conjugato, vel ex aliis personis, quod in iis difficultas non cadit, & in hoc casu possunt obligari ad lactandum spurium, & etiam in hoc casu illa resolutio aliquas recipit moderationes; & prima est, quando ejus mater lacte, eget, *Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 23. Peregr. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 62. Baltbes. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 602. Molin. de just. § j. tract. 2. disp. 168. vers. si mater, Valasc. conf. 92. n. 4. Narbon. annal. ann. 3. q. 1. n. 8. § 9. Benincas de priv. paupert. q. 7 special. 2. n. 32. Carranz. de part. cap. 3. §. 4. n. 27.*

18 Secunda moderatio est paupertas matris, quæ miserrime proprio labore vivit, ne spurius infans, & mater fame pereant, *Bald. in L. sed si hereditas, §. fin. ff. ad exhibendum, § in L. nec filium, cod. de patr. potest. Paul de Castr. Alexand. Arentin. in L. alimenta, cod. de negot. gest. Bart. in tract. de aliment. col. 2. vital in tract. clausular. claus. pen. Valasc. conf. 92. num 3. Paschal de virib. patr. potest. p. 2. cap. 3. n. 51. Bal. Thom. tract. 2. cap. 23. n. 602. Molin. de just. § j. tract. 2. disp. 168. vers. si mater, Bossius de aliment. cap. 7. n. 318. Cordob. in L. si quis à liberis, §. si mater n. 5. Narb. annal. ann. 3. q. 1. n. 8. Carranz. de part. cap. 3. §. 4. n. 28. Neviz. in Silva nupt. lib. 3. n. 26. Tapat. var. tit. 441. cap. 3.*

19 Tertia moderatio est quando mater spurii magna nobilitate gaudet, & lactatio illius ei dedecus sit, *Bon. in tract. de nobilitat. 5. p. privileg. 37. § 55. Nevizian. in Silva nupt. lib. 3. n. 26. Castro de bem morren. p. 1. cap. 2. §. II. num. 2.*

20 Et quando adsunt illa impedi-
menta, hoc onus ad patrem tran-
sit, si dives est, quia suis expen-
sis lactare debet spurium, *Bossius*
de aliment. cap. 7. n. 310. Carranz.
de part. cap. 3. §. 4. n. 39. Neviz.
in Silva nupt. lib. 3. n. 36.

21 Et illa obligatio lactandi spu-
rium intra triennium tantummodo
intelligi debet simpliciter de la-
cte, & non ultra, alia vero ne-
cessaria ad infantis educationem
ad ejus patrem pertinent, sicut
vestes, lectum, medicina, e alia
quod probatur per *Ord. lib. 1. tit.*
*87. §. 10. ibi: A qual criação se-
raõ obrigados a fazer atbe os or-
faons haverem tres annos comple-
tos, e illo de leyte samente, sem
por isso lhe levarem cousa alguma*
qui text. quanvis de legitimis fi-
liis resolvat, etiam de spuriis in-
telligi debet, cum detur eadem
ratio, & declaratur etiam per dis-
positionem, *Ord. lib. 4. tit. 99. §.*
*1. ibi: E toda a outra despesa, af-
sim no ditto tempo, como de pois,
serà feyta à custa do pay, como
dissemos no filho legitimo, docet,
& explicat *Themud. decis. 36. Va-
lasc. consult. 92. n. 6. Molin. de just.*
§. j. mañt. 2. disput. 168 Laym lib.
5. tract. 10. p. 3. cap. 5. n. 5. Azor
p. 2 lib. 2. cap. 5. q. 8. Ricaful. lib.
2. n. 44 Rolandes à Val. conf. 54.
n. 8. vol. 2. Novel. de dote, p. 6.
privil. 16. Panormitan. in cap. ex
litteris 2. n. 4. de convert. infidel.
Angel. in L. Messenius 34. n. 6 ff.
de neg. gest. Lambertin. de jur. pa-
tronat. art. 6. q. 3. n. 21. Palac.
Rub incap per vestras notabil. 3. §.
23. n. 8. de donat. inter, Petrus de
Ferrat. prat. in forma libelli pro
legato rei singularis, verbo coram
vobis, n. 129. Bossius de aliment.
*cap. 7. n. 324.**

22 Et ratio, quare matres illos

filios lactare teneantur, est, quia
secundum jus naturale, & pieta-
tis officium, mater educare filios
suos tenetur, *Surd. de aliment.*
tit. 1. q. 14. n. 2. ubi reprobatur il-
lam rationem assignatam à Valasc.
conf. 92. n. 2. & à Thoro in voto 94.
n. 22. receptam, dicente, quod
lactare est modica impensa, ob
quod matres admittuntur, sed il-
la sic refellitur, dicendo, quod
modicæ impensæ, non transfe-
runtur in matrem, Bossius de ali-
ment. cap. 7. n. 316. in qua ratio-
ne naturali, & pietatis civilis dis-
positio fundatur, Valasc. conf. 92.
n. 2. faciunt illa verba, Machab.
lib. 2. cap. 7. ibi: Itaque inclinata ad
illum irridens crudelem Tyrannum
ait patria voce: fili mi miserere
mei, quæ te in utero novem mensi-
bus portavi, & lactrieno dedi, &
alui, & in etatem istam perduxit.

Sic etiam mater tenetur ali-
32
menta præstare filiis spuris ultra
triennium lactationis, quando ipsa
est dives, in subsidium, quando
ejus pater, & ascendentes ex lin-
ea paterna excusantur ob paupera-
tem, vel ob aliud justum impedi-
mentum, *Tabiena verb. alimenta*
Lessius de just. §. j. lib. 2. cap. 19.
n. 20. Laym. lib. 5. tract. 10. p. 3.
cap. 5. Rosel. verb. alimenta, Pa-
leot. de notb. cap. 48 n. 3. Tiraq.
in L. si unquam §. suscepit libero.
n. 63. Surd. de aliment. tit. 1. q. 15.
n. 10. Molfecius in consuetud. Nepol.
tom. 1. p. 5. q. 11. Cordob. à Lara
in L. si quis à liberis, §. idem res-
cripsit, n. 35. Bossius de aliment.
cap. 7. n. 334. & n. 335. Ulpian. in
fragm. tit. 4. de his, qui sunt sui,
vel alien. jur. Carranz. de part. cap.
3. §. 4. n. 51. Tepat. var. tit. 440.
cap. 5. Fragos. de regimine reip. p.
3. lib. 1. disp. 2. n. 145.

Sic etiam mater tenetur dota- 24

Lex si voluisset privare spurios alimentis sibi debitis jure natura, nequaquam potuisset num.
20.

Fratres, & sorores devites, tenentur alere fratres, & sorores inopes cujuscunque generis sint n. 21.

Pater in gergendo est causa agens, mater vero patiens causa vero agens, est nobilior patiente ibidem.

Quantitas alimentorum quam tenetur soror n. 22.

Ubi alimenta ex causa miserationis debentur secundum dignitatem personarum praestanda sunt ibidem.

Quantitas alimentorum crescere debet, sicut aetas n. 23.

Alimenta deerni debent proinere mentis aetatis ibidem.

Famuli obligatione alimentorum continentur n. 24.

EX quibus verbis disponit lex nostra, quod fratres uterini, quanvis sint de damnato coito producti, succedant inter se, cum illa lex tantummodo jus sanguinis respexillet, ideo decrevit, quod non solum succedant inter se ab intestato, sed etiam extestamento, attenda aequitate, de qua est text. in L. hac parte 2. L. Spurius 4. ff. und. cognat. Barbof. hic. n. 14. Cabed. p. 1. decis. 135. n. 5. Aegid. de privil. honest. art. 13. a num. 17. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 18. n. 86. Bart. cons. 194. vol. 1. Fas. cons. 17. lib. 2. Alex. cons. 174. lib. 5. Dec. cons. 311. Cognol. in L. si qua illustris, n. 44. cod. ad senat. consult. orfic. Joan. de Anania cons. 95. Curt. jun. cons. 123. Afflict. decis. 96. Cyn. in Auth. itaque cod. com. de succession. Andr. de Ifern. in cap. 1. §. naturales, in fin. si de

feud. fuer. contro. Angel. in auth. quib. mod. nat. effic. sui, §. ult. n. 18. Ant. de Rosel. in tract. de succession. ab int. 5. col. n. 28. corn. cons. 254. Sard. in tract. de legit. cap. sequitur, de succession. spuriorum, vers. septimo queritur, Ubald. de succes. ab int. p. 3. col. Azor moral. 2. p. lib. 2. cap. 9. q. 2. Brunem. ad text. in L. spurius 4. n. 1. & Nav. in L. hac parte 2. ff. und. cognat. Bernhard. Alphan. in repertor. n. 636. pag. 168. Cravalb. in cap. Raynal. n. 516. de testament. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 43. Balth. Thom. tract. 2. cap. 2. n. 339. Greg. Lopes in L. fin. g'os. 1. tit. 13. p. 6. Robles de represent. lib. 2. cap. 14. n. 8. spin. in specul. testament. glos. 16. n. 9. Gutier. prat. lib. 2. q. 103. calvac. decis. 10. n. 6. p. 3. Franch. decis. 238. p. 2. Avendah. in L. 9. Taur. glos. 6. n. 4. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. n. 19. Mantiens. in L. 6. glos. 4. n. 8. lib. 5. tit. 8. Mangil. tract. de imput. q. 112. n. 16. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 53. Thesaur. quest. forens. lib. 1. q. 22. n. 23. cum seqq. Barra contro. 42. n. 15. Tepat. var. tit. 439. cap. 8. Sousa in L. femina, n. 125. ff. de reg. jur. p. 1. Patchal de virib. patr. potest. p. 4. cap. vers. ad hac, pag. 418. Luca de linea legal art. 2. n. 28. Bermond. in tract. de public. concubin. n. 78. Catelian. Costa verb. Bastardos.

Ex qua resolutione venit rejicienda opinio contrarium tenentium, cum legem claram, & expressam habeamus, ut in nostro met, text. ut docet Aegidius sup. artic. 13. n. 19. Decius, cons. 311. Alba cons. 37. n. 3. Fulgos. cons. 36. n. 2. Alex. cons. 174. lib. 5. Nivers. de succession. ab intest. n. 84. Capra cons. 136. n. 6. Cagu. in L.

si qua illustris, n. 46. *cod. ad or-
fic. Myns. cens. 3. observat. 9. Cra-
vet. conf. 138. n. 6. Surd. decis. 249.
n. 20.*

3 Et ratio quare legis lator nos-
ter admittit fratres ex damnato,
& punibili coitu ex parte matris
ad mutuam successionem inter se,
est dispositio *text. in L. hac parte
2. ff. und. cognat. quæ sic ait: Hac
parte Proconsul naturali æquitate
motus omnibus cognatis promittit
bonorum possessionem, quos sangui-
nis ratio vocat ad hæreditatem, li-
cet jure civili deficient; & est dis-
positio, L. spurius 4. cod. tit.,
ubi Ulpianus ait: si spurius ab in-
testato decesserit, jure consanguini-
tatis, aut agnationis hæreditas
ejus ad nullum pertinet, quia con-
sanguinitatis, itemque agnationis
jura à patre oriuntur: proximita-
tis autem nomine mater ejus, aut
frater eadem matre natus bonorum
possessionem ejus edicto petere potest;
neque intellectus, Fachinei lib.
6. *controv. cap. 6.* hic admitten-
dus est, dum ait, quod istæ le-
ges intelligi debent tantummodo
de spuris simpliciter, vulgo quæ-
sitis, quia ex ipsa-met *L. 2. con-
trarium patet in illis verbis omni-
bus cognatis*: deinde quia illud
verbum *spurius* comprehendit eti-
am spurium ex damnato, & pu-
nibili coitu natum, probatur, *ex
L. spurii 6. in princ. ff. de Decu-
rionib. Ulpian. in fragment. tit. §.
7. ibi: Si quis eam, quam non li-
cet, uxorem duxerint, incestum
matrimonium contrahit, ideoque
liberi in potestate ejus non fiunt,
sed quasi vulgo concepti spurii
sint, & Cayus lib. 1. inst. tit. 4. §.
quod si quis 9. ibi: quod si quis
incestas, vel nefarias, id est, quæ
sunt superius comprehensæ, nup-
tias inierit, nec uxorem habere**

videtur, nec filios, nam hi qui
ex hujusmodi conceptione nati
fuerint, quanlibet matrem vide-
antur habere, patrem vero nul-
latenus habere censentur, & tan-
quam si adulteris concepti fuerint,
computantur, qui spurii appellan-
tur, hoc est, sine patre filii, *ex-
plicat Ant. Fab. p. 1. jurisprudent.
Papin. tit. 3. princ. 4. pag. 113.
Honded. conf. 64. n. 47. lib. 1.*

4 Etiam textus nolter fundari
potest in illa ratione, dicendo,
quod tota ratio, ob quam prohi-
bet lex nostra filios spurios non
succedere patri, matrive, est ob
delictum, quod patrarunt in co-
cundo patris; at fratres nullomo-
do deliquerunt, neque in ipso
delicto intervenerunt: ergo illam
pœnam non succedendi inter se
non afficiendi: cum sit certa ju-
ris norma, quod pœnæ suos tene-
bunt, ac ferient actores, & illos
non egredientur, *L. Sancimus
22. cod. de penis, L. ex ea de pos-
tuland. novel. 128. Ofac. conf. 64.
n. 7. Cepol. conf. crimin. 58. n. 22.
Boss. in prax criminal. tit. de in-
quisit. n. 67. Farinac. in prax. cri-
minal. lib. 1. cap. 13. n. 7. Covas
prat. q. 11. n. 6. Duar. lib. 2. an-
nivers. disput. 224. Menoch. conf.
99. n. 223. Brunem. in d. L. sancimus
22.*

5 Sed ista resolutio limitatur,
quando fratres sunt nati ex diver-
sis matribus, sive concubinis,
quia in hoc casu dicti fratres non
succedunt inter se, *Vicent. de
Franch. decis. 238. Lup. de illegit.
com 2. §. 5. n. 166. Balthes. Thom.
tract. 2. cap. 23. n. 539. Covas de
sponsal. 2. p. cap. 8. §. 5. n. fin. Cas-
san. in consuetud. Burgund. rub. 8.
§. 1. Paleot. de noth. q. 39. n. 5.
Hondes. conf. 83. n. 2. p. 5. vol. 2.
Molin. de just. & j. tract. 2. disput.
167. Concl. 12.* Et

6 Et sic intelligendus est text. noster tantummodo de fratre ex parte matris, non vero patris, explicat, *Merlin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 55. Aigid. de privil. honest. art. 13. n. 20. § n. 17. Te-pat. var. tit. 439. cap. 8. Castro de bem morrer, p. 1. cap. 2. §. 10. num. 8.*

7 Et quanvis frater non possit capere, vel succedere ab intestato fratris, neque etiam in casu, quo sit legitimatus Principis rescripto, quia illa legitimatio tantummodo intelligitur, ut possit succedere patri, non vero fratri, nisi in illo legitimationis decreto ita fuerit declaratum, quod succedat fratri ex parte patris ab intestato, *Molin. de just. § j. sasifput. 167. concl. 12. potest tamen ex testamento succedere, quando ipse frater legitimus eum hæredem instituit, Bald. conf. 140. lib. 2. Duënas regul. 366. ltm. 10. Thomas var. tract. 2. cap. 23. n. 681. Mutta in capitul. Regn. sicil. Regis Jacob. cap. 32. n. 9. tom. 1. Pintel. in L. 3. n. 21. cod. de bon. matern. Ant. Gomes in L. 9. Tauri, n. 2. Peralta in L. unum ex familia, in princ. n. 28. ff. de legat. 2. Roland. à Valle conf. 87. n. 23. lib. 3. Natta conf. 402. n. 50. Te-pat. var. tit. 439. cap. 4 Barb. in L. si isqui 6. n. 15. § 16. ff. de vulg. § pupil. Fragos. de regim. reipublic. p. 3. lib. 1. disput. 2. n. 146. Aug. Barb. in repert. prat. verb. spurius.*

8 Sic etiam lex nostra intelligi debet in eo casu, quando unus frater est legitimus, & alter spurius, quia inter eos datur mutua successio, cum inter eos nulla prohibitio inveniatur, ut colligitur ex nostro text. ibi, *morrer ab intestado, succeder lbe-hà seu irmaõ*

filho de sua mãy, quod intelligitur, si mater filii legitimi mortua est, quia si dum in vivis est, hæres erit filii legitimi, secundum leg. nostram lib. 4. tit. 91. in princ. ibi: Porque o pay, e mãy exclu-em todos os irmãos do defunto de sua herança, non vero filii spurii, ut supra dictum, quia ejus hæreditas tantummodo ad ejus fratrem pertinet, exclusa matre, Gras. sentent. §. successio ab intestat. q. 34.

9 Et non solum fratres spurii admittuntur ad mutuam successio-nem inter se, sed etiam frater dives ex parte matris tenetur alimentare fratres, & sorores spurios, ut frater, *Megala 2. p. instruct. lib. 2. cap. 33. n. 4. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 5. n. 19. Socin. senior. in L. 1. ff. solut. matrim. Lup. in cap. per vestras, notab. 3. §. fin. n. 3. de probat. Barb. in L. 1. p. 4. n. 127. ff. solut. matrim. Bossius de aliment. cap. 8. num. 513. Surd. de aliment. tit. 1. q. 25. n. 28. Merlin. in decis. Rottæ, 2. p. decis. 671. n. 4. Cordob in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit. n. 89. ff. de liber. agnosc. Coccein. in decis. Rottæ 92. num. 7.*

10 Et non solum alimenta præstare, sed etiam sororem spuriam dotare, *Lucidor. de illegit. clericor. cap. 18. n. 2. Bossius de dote, cap. 5. n. 79.*

11 Sed dubium est, an frater dives ex parte patris teneatur alimenta fratri spurio præstare? Relicta opinione *Molin. de primog. l. 2. cap. 15. n. 66. § Barb. in L. 1. p. 4. n. 506. ff. solut. matrim. dico, quod frater divest tenetur alere fratrem spurium, quia in materia alimentorum nulla differentia attenditur inter sanguine conjunctos, sed attenditur ratio, & æquitas naturalis sive sint*

sint fratres legitimi, aut spurii, *Trulench. in decal. lib. 4. cap. 1. dnb. 9. num. 2. Fagundes in decalog. lib. 4. cap. 17. num. 6. Bossius de aliment. cap. 8. n. 515. Cocern. in dec. rottæ 92. n. 7. § 8.*

- 12 Et quod frater ex parte patris teneatur alimentare fratrem spurium, etiam in casu, quo habeat aliquam artem, ut hæres, vel ut frater, in allegationibus sequentibus plene videbis.

ALLEGATIO I.

In favorem filii spurii.

- 13 **Q**uidam nobilis uxoratus, ex quo matrimonio filiam legitimam habuit, postea stante matrimonio, in muliere soluta filium spurium genuit, quem recognovit, & educavit, de inde labente tempore è vita decessit cum testamento, in quo filiam legitimam hæredem instituit; facto inventario, & adita hæreditate, frater spurius nunc petit, quod ejus sororei præstet alimenta secundum suam qualitatem ex tribus rationibus; prima, quod D. Titius est persona, quæ debet alimentari, secunda, quod ejus soror tenetur ei alimenta præstare; tertia, quod illa obligatio debet esse secundum quod illa petit. Soror negat habere hanc obligationem respectu fratris spurii præcipue, cum ille habeat artem, scientiam ve ex qua vivere possit. Quid dicendum erit de jure in hoc casu; vide sequentia.

PARS PRIMA.

Donus Titius filius D. Cayi, 14 cujus filia, & hæres est D. Berta, sicut constat ex declarationibus factis in instrumento declarationis, & probationis in actis apenso, & ex testamento, cum quo decessit dictus D. Cayus, ubi declarat, quod dictus Titius est ejus filius, & ex probatione testimonium, qui deponunt quod dictus Cayus recognovit dict. Titium pro filio, eum educando, & alimentando tanquam talis in hac provincia, & in universitate, qui sunt magis qualificati modi recognitionis, & efficaces in jure ad probandam filiationem, *cap. per tuas, de probat. ibi ex eo se suscepisse, & ibi ipse filium suum publice recognovit, Abbas, & Decius in d. cap. per tuas, de probat. Bart. in L. 1. cod. quorum bonorum & cum pluribus Joan. Grac. de nobilit. glos. 20. per tot. præcipue à n. 5. cum seq. & pars contraria illam filiationem non negat (quanvis in quantum ad illam qualitatem non conveniant ejus advocati, sed affirmant, quod dictus Titius est spurius, cum sit genitus à patre uxorato) verum cum pars contraria hoc non probet per testes, vel instrumentum, præsumendum est, quod talis est filius naturalis, vel ad minus, quod habitus est ex soluto, & soluta, ut tradunt in propriis terminis *Bald. conf. 448. num. 4. vol. 1. quem sequitur Tel. Fernand. in L. 11 Tauri, num. 3. Covas in 4. 2. part. cap. 8. §. 3. in princ.* non obstante, quod dictus Titius sit filius Bastardus, quia verbum *Bastardo* pro suo naturali significato comprehendit omnes, qui sunt nati extra legitimum*

mum matrimonium, & etiam cum maiori proprietate illos, qui mere naturales sunt ut voluit glos. in rub. de concubinis, & in L. fin. cod. de natur. lib. Decius cons. 436 n. 14. Paleot. de noth. cap. 17. n. 7. etiam quia communis usus loquendi sic recipit, ut testatur Præpositus in cap. per venerabilem, col. 7. qui filii sint legit. Paleot. sup. d. n. 7. Cervantes in L. 9. Tauri, num 17. ibi sunt ergo, ut ex hac nostra lege in principio colligitur, quidam filii, quos Bastardos nuncupamus, qui in effectu sunt illi, quos naturales appellamus.

15 Et cum dictus Titius sit filius naturalis, ratione naturali ali debet L. 1. §. jus naturale, distinct. 1. ibi quo quis jubetur ali L. si quis à liberis, §. utrum in princ. & in §. utrum, ff. de liber. agnoscend. cod. L. 1. §. 2. cod. de alend. liber. Donel. lib. 12. Comment. cap. 4. Covas 2. part. cap. 8. §. 6. num. 1. cum seq. etiam in casu, quo dictus Titius esset spurius, ex quocunque damnabili coitu procreatus, cap. cum haberet 5. de eo qui dux. in matrim. quam pol. concordat. lex castel. in L. 2. tit. 19. part. 4. Ant. Gabriel. lib. 6. com. concl. tit. de aliment. concl. 1. Bart. in tract. de aliment. num. 17. Covas in d. §. 6.

16 Quæ alimenta præstari debent ei, secundum qualitatem, & statum patris, & secundum ejus necessitatem, & ejus familiæ, & secundum personas, & famulos necessarios ad sui status conservationem, L. cum hi 8. §. sed & personarum, ff. de transactionib. ibi. sed & personarum contemplatio habenda est, & ibi quia alimentorum modus statui debet pro dignitate ejus, qui alitur, optimus text. in L. sed & si quis, §. sufficienter, ff. de usufruct. L. tutor

secundum dignitatem 12. ff. de administrat. tut. L. habitatio 4. ff. de ventr. in possession. mit. L. Divus 5. §. causa autem cognita, in fin. ff. de petend. hæred. ibi sed & propter familiæ cibaria necessaria erit diminutio concordat lex Castel. in L. 2. tit. 19. part. 4. ibi catando toda via la persona de aquel, que lo deve recibir Alex. in L. simaritus, num. 5. ff. solut. matrim. plures, quos refert, & sequitur Tiraquel. in tract. de nobilit. cap. 2. num. 136. Lara in §. idem rescripsit, num. 89. in fin. L. si quis à liberis, ff. de liber. agnoscend. Covas in dict. cap. 8. num. 7. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 55. vers. sed verius est ibi filios, etiam spurios, secundum qualitatem, & dignitatem personarum, alendos esse, quando enim alimenta debentur alicui, etiam ex causa miserationis, secundum dignitatem personarum præstanda sunt, optime observant plures referens in L. 10. Tauri n. 67. & 68. Pet. Surd. in tract. de aliment. tit. 2. quest. 18. n. 9.

Non obstante, quod dictus Titius sit graduatus in facultate legum à nostra insigni universitate, ideoque ex illa arte videatur posse ali ex d. L. si quis à liberis, §. sed si filius, ff. de lib. agnoscend. primo, quia dictus Titius non dum exercitium illius artis habet, quia illico ejus pater decessit, & postea totum temporis spatium in hac lite consumpsit, secundo, quod, ut exceptio extinguat jus alimentandi, necesse erat, quod constasset, quod dictus Titius fuisset aprobat, & quod actualiter officium advocacionis exercuisset, & quod esset bonæ opinionis advocatus, & quod ista provincia esset tam abundans negotiorum, ut ab eis ali posset, & fami-

familia sua; & cum in nullo casu constet, quod dictus Titius aliquam causam patrocinaffet, & quod magis est, quod dict. Titius ad hoc aliquam inclinationem habet. Unde cum necessitas alimentorum sit tam urgens, precia, & certa, non potest cessare, neque ejus Soror liberari potest fundata in una spe tam vana, & in certa, dicendo, quod dictus Titius est graduatus, & advocando ali potest, & ejus familia; quia etiam in casu, quo dictus Titius possit advocare, tenetur ejus soror eum alimentare usque ad illud tempus, in quo dictus Titius possit in eo advocacionis officio sufficienter lucrare, & forte nunquam poterit victum, & vestitum quærere, ad quod conferunt, quæ tradit *Cravet. conf. 199. n. 5.* ibi tertio pro hac parte adduco *Rom. Concil. 344.* ubi ait, A quod Præsbiter parochialis potest cogere parochianos ad oblationes, quæ fiunt in Missa, quando non habet unde se alat aliunde: deinde declarat, quod licet Clerici debeant victum quærere ex operis, artificio, seu agricultura, tamen dicitur clericus non habere unde se alat aliunde, etiam si operari possit, & ulterius *n. 7.* ibi quarto adduco ipsum-met *Decis in reg. nemo dubitat, ff. de reg. jur.* ubi dicitur, quod solvendo esse non dicitur, qui totum solvere non potest, sed ille spurius non dicitur habere unde se alat, licet ex operis possit interdum vivere, quia non semper operari quis potest, puta tempore servitutis, aut ægritudinis, & melius *Rol. à Valle, conf. 54. n. 75. vol. 2.* ibi neque obstat, quod ex operis suis possit sibi quærere victum, vel ex famulatu, quia plu-

rimis modis respondetur; & primo, minime verum esse, quod ex operis, & ingenio suo possit sibi quærere alimenta, quoniam artificio aliquid non habet in alimenta: unde cum negetur ista qualitas, incumbit Domino Carolo probare, quod ex operis suis, & artificio possit vivere; nam & artifex nullus nascitur; & pro ista opinione ad propositum adducuntur, quæ scribit Excellentissimus *Cravet. in conf. 71. vol. 2. & conf. 150. col. x.* quod cum qualitas notariatus non insit à natura, quia notarius nemo nascitur, alleganti incumbit onus probandi qualitatem, & sic etiam tenet *Decius conf. 576. n. 3.* ultimo cum hodie dictus Titius non exercent, nec exercere possit advocacionis officium, tenetur ejus Soror alimenta præstare necessaria, nulla facta consideratione ad illius artem, quia si postea ad pinguiorem fortunam pervenerit, tunc poterit ejus Soror diminueri ei alimenta, quasi cessante causa sententiæ, ex *doct. Barth. & omnium in L. si fulo, ff. de condiç. sine causa, Marsil. in L. 2. §. si quis altro, num. 53. ff. de quæst. Surd. plures referens, conf. 435. n. 2.*

PARS SECUNDA.

Supposito quod dictus Titius sit persona, cui alimenta debentur, ista obligatio alimentandi non solum patri ipsius Titii incumbere, sed hodie in ejus sorore remanet duplici vinculo, videlicet tanquam hæres patris, & tanquam soror Titii: tanquam hæres nemo dubitat, quia bona patris transeunt in hæredes, & in quoscunque possessores, cum prædicto gravamine alendi liberos, jux-

juxta, *text. in L. si quis à liberis*, §. *item rescriptum*, ff. *de liber. agnosc.* L. 2. ff. *de aliment vel cibariis legat.* ibi, & licet ad fiscum bona fuerint devoluta, ex quibus alimenta debeantur, præstanda sunt, sicuti si ad quemlibet successorem transirent, L. 8. tit. 13. part. 6. *Paleot. de notb. & spur. cap. 48. n. 8.* ibi, patre autem defuncto, nihilominus illus hæredes pari necessitate erga spurios erunt adstricti, *Bart. in tract. de aliment. n. 4. Covas de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 21. Anton. Gomes in L. 9. Tauri n. 39. Molin. de primog. L. 2. cap. 15.*

19 Neque dicendum quod ejus soror non tenetur solvere alimenta, nisi intra vires tertiæ, in qua fuit hæres, & non ultra, cum sit sua legitima, in qua onus imponi non potest, *text. in L. quoniam in prioribus ubi, Barth. salicet. Paul. de Castr. Passon. & omnes, cod. de inofficios. testam.* Ad quod respondendum, & quod illa obligatio est realis, & precisa, tam respectu hæredis extranei, quam sui, *auth. licet, cod. de natural. liber. ibi, sive legitimi extant, & succedunt, vel conjugate viva quilibet alii sunt hæredes ubi, Bald. Gregor. Lopes in L. 8. tit. 18. p. 6. ibi, transit in ejus hæredes etiam extraneos, unde supponit etiam in hæredibus suis, & hoc non dicitur, nec imponitur pro gravamine, sed pro debito, & obligatione precisâ de bonis hæreditatis, Anton. Gom. in L. 9. Tauri, n. 14. ad fin. & hoc debitum, obligatio naturalis à fortiori impleri debet, & solvendum ex cumulo hæreditatis, sicut alia debita contracta in vitâ testatoris ad diminutionem legitimæ filiorum, quia omne æs alienum legitimam*

minuit, L. *Papinianus*, §. *quarta autem*, ff. *de inofficios. testam.* ubi, *DD. angul. de las meyoras*, L. 5. glos. 4. n. 2. *vers.* quæ conclusio, & regulare est, quod hæreditas, bona intelligantur deducto ære alieno, L. *subsignatû*, §. *bona*, ff. *de verb. signif.* L. *mulier. bona*, ff. *de jur. dotium.*

Et sic parum facit dicere, quod²⁰ illa alimenta debent esse secundum tertiæ quantitatem, quia legem non habemus, quæ hoc disponat, & etiam casu, quo assignaretur; sicut in Regno Castellæ, per leg. 10. Tauri, nequaquam poterant filii naturales, & spurii alimentis competentibus privari, etiam in concurso filiorum legitimorum; ut in terminis resolvitur in *L. si quis à liberis*, §. *idem rescripsit*, n. 59. ibi, Si spurius alii debet, nec quinta pars substantiæ paternæ sat est, ultra præscriptum modum erogabitur, ne pereat, unde ex universis patris facultatibus alentur legitimus, & spurius: *Molin. de just. & j. tom. 1. tract. 2. disp. 168. vers. observa, Covas in 4. de sponsal. 2. p. cap. 8. §. 6. n. 12. ibi, lex decima, Tauri, & L. 8. tit. 8. lib. 5. recopilat.* permittit patri titulo alimentorum quintam bonorum partem designare his filiis, quibus alimenta dare tenetur, quæ quidem pars si sufficiens non sit vitæ subsidio, necessario erit augenda: *Barb. L. 1. 4 p. ff. solut. matrim. n. 77. vers. sed quid si patris* ibi, Sed quid si patris facultates adeo sint tenues, ut quintum non sufficiat ad congrua alimenta spurii? Et dicendum est alimenta congrua petere posse, quia prædicta *lex decima Tauri*, ideo ultra quintum prohibuit relinqui, quia credit à communi-

ter accidentibus illud sufficere ad congrua alimenta, si tamen constaret non sufficere, non est veromile, quod lex voluisset privare spurios alimentis sibi debitis jure naturæ, cum neque ipsa lex, si velit, possit eos illis privare: *Optime Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 52. Peres in L. 22. tit. 3. lib. 1. Ordinament. col. 165. Greg. Lopes in L. 8. tit. 13. part. 6. glos. 10. Baec. de non meliorand. cap. 8. n. 30. § 31. spin. specul. testamet. glos. 5. n. 122. Ceval. com. contr. com. q. 779. n. 61.*

21 Cæterum quod Berta ejus filia non solum tenetur alere ejus fratrem, ut hæres universalis sui patris, sed etiam ut soror ex eodem patre ostenditur aperte, fratres enim, & sorores divites tenentur alere fratres, & sorores inopes cujuscunque generis sint, videlicet legitimos, naturales, & spurios, L. 1. §. non nullos ibi, aut sorori ff. de tut. § rat. distrab. L. mutus 73 §. manente, ff. de jure dotium ibi, egentem fratrem, sororem ve sustineat; L. quavis 20 ff. solut. matrim. ibi, aut fratribus: glos. in §. idem rescripsit, d. L. si quis à liberis, ff. de liber. agnoscend. Bald. in L. 1. §. jus naturale ff. de just. § j. Alex. in L. à filio col. 2. ff. ad Trebel. Abbas cons. 12. col. pen. vol. 1. Alberic. in tract. de testib. in princ. post. n. 13. Lara in dict. §. idem rescripsit, n. 86. Roland. à Valle cons. 54. vol. 2. n. 48. usque ad n. 74. Cæpol. in cautel. 247. Surd. de aliment. tit. 1. q. 25. n. 1. quæ jura, & DD. in fratre naturali, & legitimo nullam dubitationem habent, sed in fratre naturali tantum, qui est dictus Titius, aut ad minus præsumendus est usquequo contrarium pateat, ut per

DD. in prima parte adductos etiam est sine dubio, neque controversia, juxta DD. ubi proxime, § Lara in dict. §. idem rescripsit, n. 86. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 64. & in quantum ad spurios uterinos etiam DD. de plano confitentur, quod frater, aut soror dives tenetur alere fratrem, aut sororem inopem ex eadem matre natū quavis quoad fratres spurios ex patre tantum videatur resolvere contrarium: Lara dict. n. 89. Molin. d. cap. 15. n. 65. sed contraria opinio magis certa, & recepta est, ut resolvunt: Socin. in L. 1. ff. solut. matrim. Lup. in cap. per vestras, in 3. notabil. §. 24. n. 3. Petrus Surd. de aliment. tit. 1. q. 25. n. 32 § 33. ibi, quod dictum est de fratre naturali intellige etiam de spurio, nec ulla ratio differentia constitui potest in fratre spurio ex parte matris; quando ejus frater ex parte patris recognitus fuit ab ipso patre illos modos magis qualificados, & efficaces, qui in jure inveniri possunt; & sic cum dictus frater sit tam filius, sicut est ejus soror, conjunctione sanguinis; & sic ratio charitatis, & sanguinis, ex qua hujusmodi obligatio alendi descendit, tantum urget in uno, quam in altero, & ubi eadem ratio militat, militare debet eadem juris dispositio, L. illud. ff. ad leg. Aquil. L. actio, ff. de verb. obligat. cum similib. immo quod frater ex parte patris est magis frater, quam frater ex parte matris, quia pater ingignendo est causa agens, mater vero patiens; causa vero agens est nobilior patiente, ut interminis docet, Lara in dict. §. idem rescripsit, n. 85. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 60. & sic fratres ex parte patris secun-

secundum jus commune semper habent jus favorabile, quod non accidit in fratribus ex parte matris, expressus *text in L. cum plures 12. §. cum tutor* ibi, sed non dabit dotem sorori pupilli alio patrenatæ, *ff. de administrat. tut. ubi Bart. & com. cum glos. Acurt. ibi.*

PARS TERTIA.

²² **C**onstituta sic obligatione, quam Berta habet suum fratrem alimentandi, tamquam hæres sui patris, & tanquam soror, nunc sequitur tractare de quantitate alimentorum, & quæ quantitas sit necessaria solvenda in singulis annis sicut est *text. in L. jus alimentorum, ff. ubi pup. educ. deb. d. L. si quis a liberis §. si quis ex his, & §. alimenta, ff. de liber. agnosc. & L. cum §. sed, & personarum, ff. de transact. cum similib.* & hæc alimenta solvenda sunt secundum qualitatem personæ recipientis, & secundum quantitatem bonorum, & fructum solventis, habito etiam respectu ad obligationes, ut docet: *Gregor. Lop. in L. 8. tit. 13. part. 6. & in L. 2. tit. 19. part. 4.* & nobilitas dicti Titii regulari debet per qualitatem ejus patris, non obstante quod dictus Titius sit filius naturalis, & etiam in casu, quo fuisset spurius per jura, & *DD. in part. 1. n. 4.* quia etiam ubi alimenta ex causa miserationis debentur, secundum dignitatem personarum præstanda sunt, ut optime resolvunt: *Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 55. vers. sed verius, Cervantes in L. 10. Tauri, n. 67. & 68. Surd. de aliment. tit. 8. q. 18. n. 9.* & etiam attenda qualitate dicti Titii, dum sit graduatus qui gradus qualitatem considerabi-

lè præsta *Greg. in glos. in L. 5. tit. 15. p. 6.* & alii ibidem ab eodem relati.

Et insuper deveniendo ad ²³ *gulas, & fundamenta particulariora, respiciendus modus, cum quo ejus pater eum tractavit, & educavit, dum vivus erat, L. cum alimenta 22. in princ. ff. de aliment. & cibariis. legat. ibi, quæ defunctus solitus fuerat ei præstare, L. si cui, ann. 14. ff. ann. legat. ibi, quod testator solitus fuerat, L. si servus plurium 50. §. fin. glos. verb. consuetudo ff. de legat. 1. Bart. in d. L. si servus, §. si numerus, n. 2. idem in tract. de aliment. n. 22. Lara in d. L. si quis a liberis §. sed si filius n. 44. in fin. & cum hodie dictus Titius in maiori ætate invenitur, & habeat alias obligationes, & onera, ideo quantitas alimentorum acrescere debet, ut est vulgaris; *text. in L. cum avus 10. §. alimentis, ff. de aliment. & cibariis. legat. ibi, atque pro incrementis ætatis: L. jus alimentorum 3. §. fin. & ibi glos. verb. augeri ff. ubi pupillus educari debet, DD. in L. cum dotem, ff. solut. matrim. Lara in d. §. sed si filius, n. 10. in fin. ibi, debent alimenta decerni pro incrementis ætatis, & progressu temporis augeantur alimenta, Gracian discept. forens. cap. 613 n. 18. ubi inquit: pluries alimenta augeri posse, etiam si sententia fuisset lata, in qua taxarentur, & acceptata fuisset ab alimentando, quibus conducit ex pressa decis. *Farinac. decis. 31. per totam tom. 1. division. novissimarum.***

Atque his omnibus perpensis; ²⁴ & consideratis, faciliter arbitrari poterit, quæ quantitas debeat necessario Domino Titio ad suam congruam sustentationem in singulos annos ministrari; cum di-

spurium habeat, quando eius frater habeat artem, de qua vivat.

ARTICUL. I.

In quo ostenditur, quod ejus soror non tenetur alimentare spurium, tanquam hæres patris sui.

1 **I**ste primus articulus intendit ostendere, quod Berta Titii patris filia tenetur eum alimentare tanquam hæres universalis, quod probat dictus Titius ex sequentibus.

2 Primum fundamentum suæ intentionis est, quod bona relicta ab ejus patre fuerunt magnæ considerationis, & valoris: unde infertur, quod ejus bona sunt sufficientia ad eum alimentandum, secundum suam qualitatem.

3 Conveniunt omnes, quod dictus Titius est filius dicti Cayi habitus in quadam muliere, constante matrimonio, & sic manet dictus Titius spurius adulterinus ex parte patris: deinde ejus pater declarat, quod dictus Titius est suus filius cum ista qualitate in suo testamento, & comprobatur ex evidentia facti, quia Domina Berta est filia legitima ex legitimo matrimonio nata, & dictus Titius est filius adulterinus, ut ex processu apparet.

4 Deinde si dictus Titius se fundat, quod est filius naturalis, istam intentionem tenetur probare cum illa qualitate; quia non præsumitur de jure, *Mantiens. in L. 9 tit. 8. lib. 5. recopilationis, glos. 2. num. 6.*

5 Utrum dictus Titius neque intentat, neque pertendit pro titulo filii spurii, sicut est, spurii

enim sunt illi filii qui nascuntur ex his parentibus; inter quos matrimonium contrahi non potest; *cap. tanta juncta glos. qui filii sunt legitimi cap. ad abolendam de filiis presbiterorum Covas de Spons. 2. part. cap. 8. §. 5. n. 1.*

De jure communi his spuriiis 6 alimenta denegabantur, §. *fin in auth. quib. mod. natur. effie suicap. per venerabilem in fin. qui filii sunt legitimi L. humanitatis, §. auth. licet, cod. de natural. liber. auth. ex complexu, cod. de incestis nuptiis Paleot. in tract. de notb. §. spuriiis, cap. 46. n. 1. Menoch de succes. creat. lib. 2. §. 2. n. 313 Surd. de aliment. tit. 1. quest. 10. Gom. in L. 9. Tauri n. 37. in princ.*

Et eorum patres neque per 7 contractum lucrativum inter vivos, neque per ultimam voluntatem eis donare poterant. neque relinquere vel legare L. 1. *cod. de natural. liber. §. præter antiquos ibi hoc notarunt Cyn. Bart. Bald. Salicet §. Fulgos. in L. qui testamentum, ff. de probat. Bart. Balt. Angel. Immol. Alex. §. Fas in L. si is qui ex bonis, ff. de vulgari Alex. cons. 54. n. 1. vol. 7. Decius cons. 310. num. 2. Ruin. cons. 69 n. 10. lib. 3. Pereg. de jure fisc. lib. 3. tit. 18. n. 4. Covas de Sponsal. 2. part. cap. 8. §. 5. n. 3. §. 5. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 10. n. 2. Greg. Lopes in L. 10 tit. 13. part. 6. in glos. 3. §. 4. Placa de delict. cap. 41. n. 11.*

Neque statuto effici potest; 8 quod donatio filio spurio facta valeat: ut multis comprobatur Covas *sup. n. 6. Plac. sup. n. 12. Mantienf. in L. 6. tit. 8. lib. 2. recopil. glos. 8. n. 1. §. 2. Surd. sup. n. 3.*

At jus canonicum respiciens; 9 quod jus naturale non constituit differentiam inter filios legitimos, & illegitimos; & quod de jure natu-

- naturali eis debeantur alimenta; æquitate motum disposuit; quod eis alimenta præstentur, & sic donationes, & legata relicta in quantitate necessaria ad eorum alimenta valent, *cap. cum haberet, de eo qui dux, in matrim. quam pol. per adult. ubi glos. in fin. Somnes canonista, Abbas cons. 50. & cons. 115. l. 1. Ruin cons. 124. n. 8. vol. 1. Socin. cons. 330. n. 3. vol. 2. Beroius cons. 165 n. 23. vol. 3. Cov. de Spons. 2. p. cap. 8 §. 6. n. 1. cum seq. Ant Gom. in L. 10. Tauri, n. 37. & 38. Benintendis decis. 62. n. 1. Mantie. de conjectur. ult. volunt. lib. 8. tit. 5. n. 12 Simon de Petr. de interpret. ult. volunt. lib. 3. inspect. 1. dub. 3. solut. 2. n. 7. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 10. n. 5. cum aliis, & n. 28. Mastril. dec. Siciliae 114. n. 8. & 9.*
- 10 Et quod ista æquitas non servetur in foro sæculari, docet *Menchac. de succession. creat. lib. 2. §. 20. n. 313. Roland. à Valle cons. 74. n. 29. vol. 1. Cephal. cons. 48. n. 10. & cons. 226. n. 29. Ascan. Clemens de patr. potest cap. 5. n. 37.*
- 11 Verum contraria opinio quod servanda sit in utroque foro tam sæculari, quam ecclesiastico tenet *Mastril. & alii quam plurimi, quos citat. Mastril. dict. dec. 114.*
- 12 Et quod patres obligari possint ad hoc, docet *Speculator. in tit. qui filii sint legit. §. 1. vers. sed pone quidem, n. 12. Alberic. in L. 1. §. jus natur. l. 2. col. ult. vers. quæro & ibi Bald. vers. quæro quid si filius, ff. de just. & j. Gom. in L. 9 Tauri, n. 41.*
- 13 De taxatione eorum alimentorum, & de quantitate, quæ præstenda sit spuriiis tract. *Ant. Gom. in L. 9. Tauri n. 40. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 1. n. 5. Matien. in L. 9. tit. 8. lib. 5. recopilat. glos. 1. n. 11. Cancer. variar. part.*

3. cap. 21. de transmiss. num. 208. quem refert., & sequitur *Fontanel. de pact. nupt. 2. p. claus. 5. glos. 1. part. 2. num. 123. & 124. Ceval. com. contr. com. quest. 779. à n. 1. tom 3 Petrus Barb. in L. 1. 4. p. n. 66. 61. & 68. ff. solut. matrim.*

Quibus suppositis, cum dictus Titius asserat, quod ejus soror tenetur eum alimentare, tanquam hæres, & soror tantummodo non fuit hæres, nisi tertia, ultra cujus fructus, & redditus obligari non poterat ex his quæ *Roxas in epitom. succession. cap. 2. n. 17. Tel. Fernand. in L. 10. Tauri, n. 2. Barathon. in addit. ad Palac. Rub. in re. etit. cap. per vestras, notab. 3. §. 24. lit. A.*

Quo supposito ad obtinendum contradicam sororem, illi competit probare, quod ejus soror ejus tertiæ fuit hæres; nam actori incumbit probatio ejus, quod ad fundandam suam actionem allegat, *ex reg. generali, de qua in glos. L. si vero, §. qui proreiqua- litate, ff. qui satisfac. cogantur, quam communiter receptam esse testatur, Covas rub. eam late exami- nans, lib. 2. var. cap. 6. n. 2. Matien. in L. 9. tit. 8. lib. 5. recopilat. glos. 3. n. 9.*

Et cum in testamento inveniatu- ra tota hæreditas consumpta in variis legatis, clare patet, quod ejus soror non fuit hæres tertiæ, sed tantummodo successit sua legitima; & cum tantummodo successisset in sua legitima, non tenetur, ut hæres, ei alimenta præstare.

ARTICUL. II.

In quo ostenditur, quod ejus soror, neque ut soror ei alimenta præstare tenetur.

17 **F**Undat Titius suam intentionem in sua allegetione, dicendo, quod ejus soror, ut soror, tenetur eum alimentare, cum sit valde dives, cum sit regula, quod frater dives tenetur alimenta præstare fratri pauperi *ex text. in L. mutus 76. ff. de jur. dotium* ibi, aut egentem virum fratrem, sororem vé sustineat: *L. cum plures 13. §. fin. ff. de administrat. tutor.* ibi, sed non dabit dotem sorori pupilli alio patre natæ, etiam si aliter ea nubere non possit: *Si enim ab eodem patre nata esset, dotare eam teneretur, ex glos. verbo alio patre, & de dote ad alimenta valet argumentum, glos. in L. ob as, cod. de præd. minor. fin. decret. Everard. in loco à dote ad alimenta 71. L. tutor 14. §. fin.* ibi: Aliud est, si matri forte, aut sorori pupilli tutor ea, quæ ad victum necessaria sunt, præstiterit, cum semetipsa sustinere non possit: *ff. de administ. tut. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. n. 58. & de hac questione videndi sunt Boer. decis. 229. n. 7. Guid. Pap. decis. 439. n. fin. Thesaur. decis. 152. n. 2. Franch. decis. 178. n. 1. & 2. Grac. de expens. cap. 3. n. 34. Lara in L. si quis à liberis §. idem rescrip. sit, n. 83. ff. de liber. agnoscend. Gutier. in tract. de tutel. 2. p. cap. 3. n. 19. cum aliis, ubi late materiam prosequuntur, & alios laudant, in cujus examine non me detineo cum necesse, sit ad nostram quæstionem transire, utrum*

frater legitimus spuris alimenta debeat præstare.

Et quod fratribus spuris pauperibus fratres legitimi teantur alimenta præstare, docet *Barthol. Socin. in L. 2. ff. solut. matrim. quem refert, & cogitandam relinquit quæstionem; Palac. Rub. in repetit. cap. per vestras 3. notabil. §. 27. n. 3. ubi inquit, amplia his ista, ut frater teneatur dotare sororem etiam spuriam, sicut tenetur eam alere, ut per Barthol. Socin. in L. 1. ff. solut. matrim.* Sed cave, quia illa lex non videtur imponere necessitatem fratri ad dotandam sororem, sed pro justa causa reputat, quod si tutor velit dotare sororem, tanquam res sit licita, honesta, & pia, quod possit res minoris ad hoc alienare, & ad hoc forte lex: *Regni 4. part. tit. 1. L. 8. & L. 9. quæ loquuntur de personis, quæ tenentur ad dotandum, de fratre nihil dixerunt, & quod iste talis ad hoc cogatur, Cordub. de Lara in d. §. idem rescripsit, n. 89. cujus hæc sunt verba, hæc sententia obtinebit in persona fratris spuri eadem matre procreati: Marian. Socin. sen. in L. 1. ff. solut. matrim. sequitur Joan. Lup. in cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. not. 3. §. fin. n. 3. nec memini alibi legisse, Surd. in tract. de aliment. tit. 1. q. 25. n. 33. ibi, quod dictum est de fratre naturali, intelligi etiam in spurio, secundum suum. in L. 1. ff. solut. matrim. quem allegat ad hoc Lupus d. cap. per vestras in 3. notab. §. 24. n. 3. sequitur Cordob. in d. §. idem rescripsit. n. 89. quod credo, verum licet non inveniam Socin. hoc dicentem, rationes tamen allegatæ per Cordub. concludunt: hæc sunt fundamenta, in quibus fundat*

dat Titius suam intentionem.

19 Verum contraria opinio, nempe quod frater dives nullam obligationem habeat alimentandi fratrem spurium pauperem recepta est à *Molin. de primog. lib. 2. cap. 25. n. 66.* ubi inquit, sororem autem spuriam, seu etiam fratrem spurium maioratus possessor alere non tenetur: æquitas nanque text. in cap. cum habere, solum in patre, de quo textus ille loquitur, versatur, ideo que ad fratrem extendenda non erit, in quo longe minor ratio, quam in patre militat, sed jura civilia precise in hoc casu servanda erunt, quod in fortioribus terminis verum esse censuit per text. ibi, juncto text. in cap. cum haberet, *Greg. Lopes in L. 5. tit. 19. part. 4. in glos. verb. que suben; Gutier. de tutel. 2. p. cap. 3. n. 4.* ubi ait, quinimo frater tenetur etiam dotare sororem spuriam, sicut tenetur eam alere, ut cum, *Socin. in L. 1. ff. solut. matrim. tenet Palac. Rub.* ubi sup. sequitur *corduba de Lara* & probat *Petrus Surdus*, sed hoc verum non credimus, & ibi, & præterea nulli jure cautum reperitur, quod frater dives teneatur alere fratrem spurium inopem, vel sororem spuriam alere, vel dotare.

20 At in nostro casu non obstant Autores contrariam opinionem tenentes quia, *Barth. Socin.* non habet illam opinionem, sicut affirmat, *Petrus Surd.* dicendo, quod non potuit invenire illum locum, in quo: *Palac. Rub.* eum citat, & ipse-met: *Palac. Rub.* non ausus fuit eam quæstionem decidere; *Cordob. de Lara*, loquitur in spurio uterino, & *Petrus Surd.* eum sequitur.

21 Et in nostro casu, qui est in spurio ex parte patris, quod ei

non debeantur alimenta docet: *Cordob. de Lara sup. n. 91.* ibi, hæc de fratribus spuriiis eadem matre procreatis scripta sunt, sed si eodem patre progeniti sint, frater spurium fratrem alere non tenetur, quia æquitas cap. cum haberet locum tantum habet in personis parentum, ut docte consideravit: *Dominus Ludovic. Molin.* & summa eruditione: *Petrus Barb. in 4 p. L. 1. ff. solut. matrim. n. 127.* ubi sic scriptum relinquit, prout, & vidimus, quod frater tanquam hæres patris tenetur alere fratres spurios, & infra ibi, & tamen tanquam frater hos alere minime tenetur, quia id cautum non reperitur, ut tradit, *Molin.* ubi sup. quod sane verum intelligat in fratre ex parte patris, nam prout inter istos cessat consideratio consanguinitatis, *L. hac parte, ff. unde cognat.* pariter cessabit onus alendi.

Ex quibus omnibus Titii per-²² tentio manet exclusa, & ejus soror ab obligatione eum alimentandi libera, cum dictus Titius sit frater spurius ex parte patris.

ARTICUL. III.

In quo ostunditur, quod soror alimenta non tenetur præstare, cum frater habeat unde se alere possit.

QUando hæc omnia fundamē-²³ ta supra in primo, & secundo articulo cessassent, & ejus soror obligaretur præstare alimenta fratri spurio, intelligendum erat in subsidium, sicut docent omnes DD. qui de hac quæstione tractant, & cum de natura actionis subsidiariæ sit, non competit usque-

ulquequo excusio aliorum jurium sit exhausta, & cum Titius nondum exhaurisset omnia jura sibi competentia, ideo hac actione uti non potest, *Acosta de remed. subsidiar. per tot. tract.*

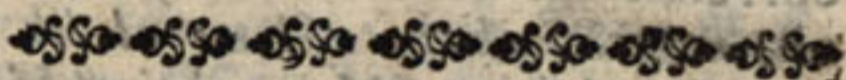
24 Deinde alimenta non debentur filio, neque personæ, qui se potest alimentare, vel ex suis bonis, vel offitio, ex quo vivere possit, *text. in cap. si quis à liberis §. sed si filius ff. de liber. agnosc.*, & ibi *glos. Bart. Alberic.*, & alii, *Petr. Barb. in L. maritum 13. n. 10. ff. solut. matrim. Surd. de aliment. tit. 9. 78. n. 31. §. tit. 7. q. 6. Hector Felician. de societate cap. 31. n. 81. Gutier. de juram confirmat. 2. p. cap. 16. n. 15. §. 16 §. 3. p. cap. 15. n. 5. Vincent. Carroc. de remed. contr. sentent. except. 25. n. 93. Fontal. de pact. nuptial. 2. p. claus. 7. glos. 3. p. 11. n. 43.* & dictus Titius habet offitium, & artem, qua vivere potest, cum inveniatur graduatus in utroque jure, ex quo vivere potest, utendo offitio advocatiæ in curia, vel hic, & quod advocatis graduatis non debeantur alimenta, docet interminis, *Reminald. conf. 188. ex n. 22. lib. 2.* ex eo, quod qui habet jurisprudentiam, habet artem, ex qua vivat, quia jurisconsultus non potest pauperem sedicere, & allegare, ex quo sola scientia legalis, quam profitetur, *Thesaurus* appelletur in proemio Digestorum verbo *Thesaurus*, & per eam homines ditissimi fiunt, ut ibidem, ditissimi efficiantur, & leges non permittunt quem in paupertate vivere, nec in anxietate mori, *ex text. in §. fin. in auth. de heredib. §. falcidia.*

25 Et revertendo ad nostrum text. dico, quod frater potest institue-

re sobrinum spurium, sicut dico in commentar. *ad Ord. lib. 1. tit. 50. cap. 7. n. 237. pag. 266.*

Et tandem quæres an patruus 26 alimenta, & dotem præstare filiæ spurix sui fratris teneatur? Ad quod respondit: *Merlin. in decis. rotæ 671. n. 43.* quod si patruus est dives, & non habet prolem legitimam, tenetur.

Sic etiam frater spurius non succedit fratri adoptivo, & è 27 contra, cum ibi, inter eos non detur jus sanguinis, non vero quando succedit ex testamento, cum nulla prohibitio inveniatur, quod non succedant ex testamento, *Thesaur. forens. q. 22. numer. 7.*

Ad Verba.

G L O S. VI.

E assim ponderaõ succeder a quaiquer outros parentes, e devidos por parte de sua mãy conjuntos, assim que os irmãos, e outros devidos ultteriores possaõ entre si succeder abintestado, ainda que descendãõ de damnado, e illicito coito por linha de mãy conjuntos.

S U M M A R I U M.

I Omnes descendentes, & ascendentes per lineam maternam ab intestato spuris succedere possunt, & illis spuris ratione correlationis.

Inter fratres, ceterenos quavis

vis sint spurii ex damnato, & punibili coitu datur jus sanguinis ibidem.

2 Avus maternus tenetur in subsidium alimentare nepotes spurios.

Etiam hoc procedit in omnibus ascendentibus per lineam maternam. ibidem.

3 Spurius non succedit agnatis ex parte patris

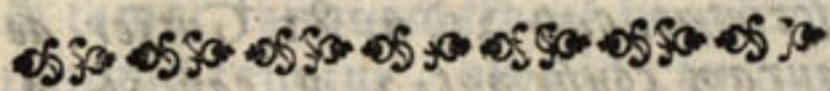
4 Neque matertera succedit, & è contra.

I EX quibus verbis deducitur, quod omnes ascendentes, & descendentes per lineam maternam ab intestato spurii succedere possunt, & spurii illis ratione correlationis. *Gomes in L. 9. Tauri, n. 7. Sanchez consil. moral. lib. 4. cap. 3. dub. 42. Molin. de just. & j. disp. 167. concl. 10. & 11. Mena ad Gamam, decis. 23. Ceval. com. contr. com. 796. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 18. Aquila ad Romanas p. 2. cap. 6. n. 135. & sic avus, pro avus, pro avia illi spurio, & ille illis mutuò succedunt, quia inter fratres uterinos, quanvis sint spurii, ex damnato, & punibili coitu nati, datur jus sanguinis, ex L. si spurius 4. ff. und. cognat. docet *Carvalh. in cap. Raynald. p. 2. n. 516. de testament. Cabed. p. 1. decis. 135. n. 2. Ribeyro. Netto comment. jur. civil. lib. 2. tit. 4. n. 20.**

2 Et sic avus maternus tenetur in subsidium alimentare nepotes spurios natos ex coitu punibili, & damnabili ex ratione, *cap cum haberet, de eo. qui dux. in matr. Sard. de aliment. tit. 1. q. 16. n. 11. Bossius de aliment. cap. 7. n. 340* ubi dicit, quod procedit in omnibus ascendentibus per lineam maternam.

3 Quæ verba tantummodo intelligenda quoad successionem ex parte matris, non ex parte patris, quia spurius non succedit agnatis ex parte patris; *Corneus cons. 234. lib. 4. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 26.* neque illi agnati succedunt spuriiis, probatur; *ex text. in L. commun. cod. de natura. lib. liber. §. filium, auth. quib. mod. natur. effic. sui. Pereg. sup. lib. 3. tit. 18. n. 26. Molin. de legit. lib. 1. tit. 2. q. 5. n. 55.*

4 Sic etiam neque matertera succedit, & è contra *Ruin. cons. 14. n. 15. lib. 3.*

Ad Verba.

G L O S. VII.

E quanto à successão daquelle, que posto que seja de illicito coito, não he porem damnado, nem punivel, como dito he, guardarse-bà o que por nossas Ordenaçoes, e direito commum he determinado.

S U M M A R I U M.

1 Tempore Romanorum quomodo designabantur spurii.

2 Meretrix est illa que multorum libidini patet.

3 Filii spurii matri non illustri, & ascendentibus per lineam maternam succedunt.

Etiam cum liberis legitimis ibidem.

4 Ampliatur quamvis ejus mater meretrix sit nupta.

5 Quan-

- 5 *quavis ejus pater sit conjugatus.*
- 6 *Et quoad ejus matrem pro legitimis habentur cum concurrant cum legitimis ad ejus successionem.*
- 7 *Et non solum ad maternam hereditatem admittuntur, sed etiam ad hereditatem fratris legitimi.*
- 8 *Et intantum quod filios mater exheredavit contra ejus testamentum competit, querela in officiosi testamenti.*
- 9 *Parentes matris excludunt etiam quoad legitimam*
- 10 *Et his potest pater legatum relinquere.*

I Oquitur versiculus iste tantummodo de filiis spuriis simpliciter, non vero damnatis ex punibili coitu, qui sunt filii meretricium, & non habent patrem certum. & hi tempore Romanorum, scribebantur duabus litteris, scilicet S. P. ad significandum quod tales sine patre erant, sicut scribit *Plutarch. in problemat. cap. 103.* spurius primum nomen est apud Romanos, ut sextus, Decimus, & Cayus; prima autem nomina non tota scribuntur, sed aut una litera, ut T. Titium, aut duabus, ut Cn. Cneum, aut tribus, ut Ser. Servium: sic spurius S. P. scribebatur; eos autem, qui sine patre erant, qui *ænce TupEs* Græcè dicuntur, S. & P. designabant, quali sine patre dicerentur.

2 Sed quæres qualis fit mulier meretrix, ut illius filius dicatur simpliciter spurius? Ad quod respondeo, quod meretrix est illa, quæ multorum libidini patet, quarum publice venalis turpitudine est, sive fit in lupanario, sive non, &

casus, in quibus dicatur publica, bene explicat, *text. in L. palam 43. ff. de rit. nupt.* cujus verba sunt sequentia: *Palam quæstum facere dicemus, non tantum eam, quæ in lupanario se prostituit, verum etiam, si qua, ut ad solet in taberna cauponia, vel qua a ia pudori suo non parcit: palam autem sic accipimus, passim, hoc est, sine delectu, non si qua adulteris, vel supratribus se committit, sed quæ vicem prostituta sustinet: item quod cum uno, & altero se pecunia accepta, comiscuit, non videtur palam in corpore quæstum facere, octavenus tamen rectissime ait, etiam eam, quæ sine quæstu potim se prostituerit, debuisse his connumerari, non solum autem ea, quæ facit, verum ea quoque: quæ fecit, & si facere desit, lege notatur: neque enim aboletur turpitudine, quæ postea intermissa est: non est ignoscendum ei, quæ obtentu paupertatis turpissimam vitam egit: Concordat de jur. Canonico text. in cap. vidua 34. dist. ibi meretrix, quæ multorum libidini patet, & ibi glos. & text. in cap. meretrices, causa 32. q. 4 glos. in dict. cap. vidua docet per by berbolem, quod illi dicitur meretrix, quæ plusquam 20. & tria millia hominum admisit, qua relate videnti sunt *Alexand. cons. 99. n. 10. lib. 6. Abbas cons. 2. n. 3. lib. 2. & cons. 81. n. 3. Abulens. in Matheum cap. 6. q. 37. S. pro quo sciendum: Menoch. de arbitr. casu 211. n. 7. & cas. 328. n. 4. & cas. 535. n. 2. Azaved. lib. 8. nov. recopil. tit. 13 lib. 2. n. 314. Bossius criminal. tit. de plurib. violent. n. 67. Picard. in S. juris præcepta, n. 22. inst. de just. & j. Illustris. à Cunha ad text. in cap. vidua 34. dist. Bald. Perusin. de statut. verb. fraus, n. 37. Gubertus**

bertus de matrim. cap. de his, qui contrahere possunt n. 134. Bermond. de public. concubini. verb. Concubinam demittat n. r. cum seqq. Socin. cons. 54. col. 3. lib. 3. Lup. in rub. de donat. intervir. & uxor. vers. videamus nunc, Nevissian in Sibva nuptial. lib. 1. n. 145. Lambertin. de jur. patronat. art. 20. q. 4. Plac. in epitom. delictor. lib. 1. cap. 34. n. 7. Alciat. in vicent. de Franch. decis. 68. Cabal. resolut. crimin. cas. 123. n. 7. & 8. Farinae. de delict. Carn. q. 136. cap. 3. n. 75. Peregr. cons. 87. à. n. 15. tom. 1. Romonius cons. 23. n. 24. Mascard. de probat. concl. 167 à n. 5 tom. 2. Gracian. discept. forens. cap. 135. n. 5. Pac. Jordan. lucub. vol. 2. lib. 10. tit. 7. n. 60. Barb. de appellat. verb. Signi appellation. 150. n. 1. Decian. tract. crimin. vol. 2. lib. 8. cap. 7. n. 10. Gizarel. & Add. decis. 52. & 54. Riccius collect. 163 & 3053. sanselic. decis. 341. Marc. Anton. sabel. sum. divers. tract. lit. M. S. Meretrix, Natta cons. 205. n. 2. in fin. Roland. cons. 74. n. 18. lib. 1. carpz. in pract. criminal. p. 2. q. 70. n. 4. Pancirol. lib. 1. rerum memorabil. tit. de habit. Imper. clandest. ad Bertaz. cons. 134. lit. C. vers. meretrix dicitur, Petr. Greg. in sintagma. jar. lib. 10. cap. 2. n. 2. & 3. Vivius com. concl. 257. in princ. lib. 1. Cephal. cons. 140. n. fin. lib. 1. Fabio Turret. cons. 15. n. 49. Rebus. provis. in praefat. n. 133. Domichel. repertor. super coment. Thom. Mier. verbo meretrix, Zachias de Salario q. 63. Mansrel. ad latr. observat. 163. n. 40. cum seqq. lib. 2. Paschal. de virib. patr. potest. p. 2. cap. 10. n. 27. Francisc. Ramos del Manzano ad L. L. jub. & Pap. lib. 3. cap. 18. Gonçales Telles ad text. in cap. si autem clerici, de cohabit. clericor. n. 6. Math. de

re crimin. contrav. 59. per tot. Romagueir. ad statut. civitat. Eugub. lib. 4. rub. 5. n. 3. Abbas in cap. cum Deorum, de vita, & honest. clericor. Rutrigar. in L. neque natales, cod. de probat. scalona de testam. lib. 1. cap. fin. à n. 12. cum seqq. Brunem. ad text. in L. palam. ff. de ritu nuptiar. n. 1. Canc. decis. 124. Costa de remed. subsidiar. remed. 69. n. 9. Altimar de nullit. q. 9. n. 75. Gulinus de procuratorib. p. 1. cap. 3. n. 53. Calder. criminal. decis. 57. n. 37. & nota, quod hi in republica admittuntur ad maiora mala evitanda, ut ego ipse in com. ad lib. 1. tit. 22. §. 4. cap. un. & colligitur ex lege Sebastiana lata anno 1570.

Illi vero filii spurii matri non illustri, & ascendentibus per lineam maternam succedunt, etiam cum liberis legitime natis, quia quanvis hic coitus sit damnatus, attamen non est punibilis aliqua lege civili, vel nostra, ut patet ex L. sive cod. de adulteris, L. vulgo 23. ff. de stat. homin. L. spurius 4. L. Modestinus 9. ff. unde cognat. L. 1. §. sed & vulgo, ff. ad senat. consult. Tert. L. si qua illustri, cod. ad Orphic. Bart. in L. fin. n. 4. ff. de his quib. ut indign. Wesenbes. ad §. novissime inot. ad senat. consult. Orphic. Covas de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 5. n. 3. Julius Pacius in epitom. juris, disput. 11. thes. 7. Borcholt. in tract. de gradib. tit. de spuriiis, Schineidevin. cap. de succession. spurior. n. 2. & 4. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 18. n. 75. Pinheir. de testament. disp. 5. n. 40. Harpret. & vin. ad d. §. novissime, Brunem. ad text. in L. sive ingenua 2. ff. ad senat. consult. Tert. Nevius ad text. in L. 1. §. sed, & vulgo, ff. ad senat. consult. Tert. n. 3. Paleot. de notb. cap.

cap. 40. Hartman. Pistor. in miscel. quest. p. 1. q. 42. Pereg. de jure fisc. lib. 3. tit. 18. n. 23. Robles de represent. lib. 2 cap. 13. n. 11. Barra contr. 42. n. 13. § 14. Gail. observat. 88. num. 20. lib. 2. Tepat. var. tit. 439 cap. 4. Netto coment. jur. civil lib 2. tit. 4. n. 16. Cardoso. in prax verb. filius, n. 34. & iste talis reputatur tanquam naturalis, Castro de bem morrer, p. 1. cap. 2. §. 10. n. 6.

4 Ampliatur quanvis ejus mater meretrix sit nupta; cum isto casu non incuratur pœna adulterii, de quo vide Cardoso. in prax. verb. Adulterium n. 3.

5 Quanvis ejus pater sit conjugatus, Roland. à Valle, cons. 74. n. 24. vol. 1. Tepat. var. tit. 439. cap. 1. n. 3. Barb. in remission. ad Ord. lib. 5. tit. 25. n. 7.

6 Et quoad ejus matrem pro legitimis habentur, cum concurrant cum legitimis ad ejus successionem, L. si qua illustris, in fin. cod. ad senat. consult. Orphic. & ibi Nav. Cagnol. tom. 2. repet. n. 36. Paleot. de noth. cap. 13. n. 3. Gail. observ. 88. n. 2. lib. 2. Tepat. var. tit. 439. cap. 4.

7 Et non solum ad maternam hæreditatem admittuntur, sed etiam ad hæreditatem fratris le-

gitimi, Gomes in. L. 9. Tauri n. 49. Thesaur. lib. 1. quest. forens. cap. 22. n. 12.

Et in tantum, quod si eorum 8 mater eos injuste exhæredaverit, contra ejus testamentum querelam inofficiosi testamenti competit, L. si suspecta 29. §. 1. ff. d. inofficios. testament. & ibi Bald. § Nav. n. 3. Chislet. de part. legit. cap. 9. Faber in jur. prudent Papin p. 1. tit. 8 princ. 2. Vasques lib. 3 lib. contr. cap. 106. n. 24. Duaren. ad tit. ff. de inofficios. testam. cap. 6. Paleot. de noth. cap. 38. n. 6. Netto coment. jur. civil lib. 2. tit. 4. n. 17. Franc. Marq. q. 12. n. 4. p. 1. Cujac. ad novel. 18. Pereg. de jur. fisc. lib. 3. tit. 18. n. 24. Grac. discept. cap. 35. n. 11. Burat. decis. 520. n. 78. Torre pact. futur. successionis, decis. 23. n. 25. Tepat. var. tit. 439. cap. 8.

Et parentes matris excludunt, 9 etiam quoad legitimam, Vicenc. de Franch. dec. 47. Tepat. var. tit. 439. cap. 8. Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 1. disp. 2. n. 145. vers. quinimo.

Et his potest ejus pater lega- 10 tum relinquere, etiam filiis legitimis stantibus; Put. decis. 188. lib. 3. March. de com. p. 1. cap. 18. n. 36.

8. Et in istis...
 9. Et in istis...
 10. Et in istis...
 11. Et in istis...
 12. Et in istis...
 13. Et in istis...
 14. Et in istis...
 15. Et in istis...
 16. Et in istis...
 17. Et in istis...
 18. Et in istis...
 19. Et in istis...
 20. Et in istis...
 21. Et in istis...
 22. Et in istis...
 23. Et in istis...
 24. Et in istis...
 25. Et in istis...
 26. Et in istis...
 27. Et in istis...
 28. Et in istis...
 29. Et in istis...
 30. Et in istis...
 31. Et in istis...
 32. Et in istis...
 33. Et in istis...
 34. Et in istis...
 35. Et in istis...
 36. Et in istis...
 37. Et in istis...
 38. Et in istis...
 39. Et in istis...
 40. Et in istis...
 41. Et in istis...
 42. Et in istis...
 43. Et in istis...
 44. Et in istis...
 45. Et in istis...
 46. Et in istis...
 47. Et in istis...
 48. Et in istis...
 49. Et in istis...
 50. Et in istis...

TRA

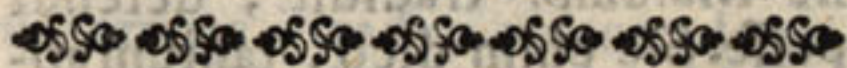
1. Et in istis...
 2. Et in istis...
 3. Et in istis...
 4. Et in istis...
 5. Et in istis...
 6. Et in istis...
 7. Et in istis...
 8. Et in istis...
 9. Et in istis...
 10. Et in istis...
 11. Et in istis...
 12. Et in istis...
 13. Et in istis...
 14. Et in istis...
 15. Et in istis...
 16. Et in istis...
 17. Et in istis...
 18. Et in istis...
 19. Et in istis...
 20. Et in istis...
 21. Et in istis...
 22. Et in istis...
 23. Et in istis...
 24. Et in istis...
 25. Et in istis...
 26. Et in istis...
 27. Et in istis...
 28. Et in istis...
 29. Et in istis...
 30. Et in istis...
 31. Et in istis...
 32. Et in istis...
 33. Et in istis...
 34. Et in istis...
 35. Et in istis...
 36. Et in istis...
 37. Et in istis...
 38. Et in istis...
 39. Et in istis...
 40. Et in istis...
 41. Et in istis...
 42. Et in istis...
 43. Et in istis...
 44. Et in istis...
 45. Et in istis...
 46. Et in istis...
 47. Et in istis...
 48. Et in istis...
 49. Et in istis...
 50. Et in istis...

TRACTATUS
DE
NOTHIS
SPURIISQUE FILIIS ILLUSTR.
& Reverendiss.

GABRIELIS PALÆOTI,

S. Rom. Eccles. Cardinalis.

CAPUT I.

An initio omnes ex quocun-
que concubitu suscepti fi-
lii, legitimi haberentur.

SUMMARIUM.

- 1 Anteleges scriptas, an aliquid illegitimè factum dici possit, § n. 9.
- 2 Quid Cicero de primæva hominum conditione senserit.
- 3 Quis primus leges scriptas populis ediderit, § quo tempore.
- 4 In sacris literis illegitimè natos sæpè nominari.
- 5 Duplex jus naturale, præter

*vulgarem Doctorum differen-
tiam.*

- 6 Quomodo id quod de jure naturali est, censeatur prohibitum, aut permissum.
- 7 Jus naturale in homine, quomodo accipiatur.
- 8 Cur promiscuus concubitus fuerit prohibitus.
- 9 Jure naturali delicta etiam damnari.
- 10 Lex quid sit, § quando inuenta.

UM de filiis illegitimis
simus tractaturi, ut om-
nia rectè, atque ordine
tradantur. [necessarium
duxi de eorum origine
nonnulla in primis recensere. Cùm
enim materia perquam obscura sit,

va-

variisque sparsim implicita quæstionibus, nos, quibus hæc omnia, quoad ejus fieri poterit, dilucidè explicare, atque in unum colligere, propositum est, nihil aptius facere posse arbitrati sumus, quàm ab ipsius rei veluti ex cunabulis exordiri, ut ita ad reliqua, quæ consequentur, facilius hinc aditus pateat. Dicemus igitur primò, essent ne initio æquali omnes jure homines, & quonam primùm tempore hoc illegitimum nomen coeptum sit usurpari. Quæ quidem de re, inter gravissimos Juris interpretes, magnam olim fuisse controversiam legimus, Ricardumque; Malumb. acris ingenii virum, in quadam disputatione, ut refert, *Bartolus L. 5. de concub.* respondisse, Jure naturali primævo, quemcunque concubitum passim licitum fuisset omnesque ex quovis coitu susceptos liberos, legitimos extitisse, servatumque; id eousque fuisse semper, quoad latæ sunt scriptæ ab hominibus leges: illis enim, cum deinde certi hominum matrimoniis fines essent constituti, ita post factum, ut qui eos limites essent egressi, primi illegitimos viderint filios, cum antea hoc ipsum nomen esset ignotum. Quæ opinio placuit sanè multis, *Albe. L. 1. §. jus naturale, de just. & jure Bal. nov. tract. doc. 3. par. nu. 7.* tum quod expressè Justiniani verbis videretur approbata, *Auth. quib. mod. nat. sui, §. natura*, tum etiam, quòd cum hæc maris, & sceminæ coniunctio, de jure naturali sit, *Inst. de jur. nat. in princ.* non potuit tunc id illegitimè factum censerì, quòd legis ipsius naturalis autoritate niteretur. *Arg. L. Grachus. C. de adulter.* Etenim si nondum scrip-

tæ ullæ erant leges, quæ quid sequendum fugiendumve esset, docerent, quo pacto injustos posses tunc ullos filios dicere, quos lex adhuc non improbat, quæ tuebatur potius, cum naturale jus, quod inter homines tunc vigeat tantum, unumquemque ad quemuis ferè concubitum tacitum quodam impelleret instinctu? *Gloss. L. 1. §. jus nat. de just. et. jur.* Sed tamen aliter sensit *Jo. Andr. in Reg. sine culpa, in Mercuria*, aliter, *Bartolus in L. 3. de concub.* & quidam alij, *Rosel trac. legit. cap. 2. n. 11.* quorum diversæ quidem de spuriorum initiis sententiæ literis mandatæ extant, nihil tamen eorum quisquam hætenus attulisse visus est, quod has Ricardi rationes omnino confutaret. Ego igitur antequam de eorum primordiis quid sentiendum sit, exponam, in præsentì docendum constituit id, quod à Bartolo, & cæteris omissum est, nullo pacto, quo de prisca hominum conditione Malumb. tradidit, defendi posse. Sic enim dico, tantum abesse, ut ante leges scriptas, legitimi omnes filij haberentur, quod ipse putavit, ut dixerint alij, usque ad id tempus, neminem verè legitimum extitisse. Inquit enim; *Cicero in proem. Rhet.* Fuit quoddam tempus, quo magis homines passim bestiarum modo vagabantur, & sibi victu ferino vitam prorogabant, nec ratione animi quicquam, sed viribus corporis administrabant, nondum divinæ religionis, non humani officii ratio colebatur, nemo nuptias viderat legitimas, incertos quisque inspexerat liberos. Quæ quidem Ciceronis verba nunc ita referre placuit potius, ut ostenderem Malumbri sententiam authoris